

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ ΜΕ ΑΠΟΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΠΟΛΙΤΩΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 35
www.koinonikikainotomia.gr

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2021
6ο ΕΤΟΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Μ.Κ.Ο. «ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ»
Υπεύθ. Σύνταξης: Δημ. Ηλιάκης, τηλ. 6974322338

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΣΤΙΣ 31 ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ ΠΟΥ ΕΧΕΙ 31 ΗΜΕΡΕΣ

ΤΙ ΕΝΝΟΥΜΕ ΟΤΑΝ ΜΙΛΑΜΕ ΓΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

Η κοινωνική καινοτομία που έχει προκύψει σε πολλές πόλεις, συνεπάγεται μεγαλύτερη συμμετοχή των πολιτών στην παροχή ιδεών και πρωτοβουλιών για νέες κοινωνικές ανάγκες, στις οποίες τόσο το κράτος όσο και η αγορά έχουν σταματήσει να δίνουν προτεραιότητα.

Ο δικός μας τρόπος κατανόησης της κοινωνικής καινοτομίας δεν βασίζεται στην αντικατάσταση της κοινωνικής ευθύνης του κράτους και σε κάποιο βαθμό της αγοράς, από την κοινωνική δράση των πολιτών. Αντίθετα, η κοινωνική καινοτομία διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στην επικαιροποίηση της δημόσιας και ιδιωτικής ευθύνης, κάνοντάς την πιο προσιτή, ισχυρότερη και πιο συναφή. Δεν είμαστε οι μόνοι που εστιάζουμε σε αυτό. Υπάρχουν πλούσιες εμπειρίες σε πόλεις ανά τον κόσμο που συμβάλλουν στην ενίσχυση των σχέσεων μεταξύ πολιτών και θεσμικών οργάνων με στόχο την κάλυψη αναγκών καθώς και τη βελτίωση των δικαιωμάτων του πολίτη. Πως; Οι κοινωνικές πρωτοβουλίες είναι εν μέρει καινοτόμες, επειδή είναι αποτέλεσμα συλλογικών διαδικασιών και δράσης που ταιριάζουν και ανταποκρίνονται σε παλιές και νέες ανάγκες.

Αναφερόμαστε στις ανάγκες για συμμετοχή στην κοινωνία μέσω της εκπαίδευσης ή της απασχόλησης. Επίσης στη συμμετοχή στην πολιτιστική δημιουργικότητα και φυσικά στην φροντίδα παιδιών, ασθενών και ηλικιωμένων.

Η κοινωνική καινοτομία που παρατηρείται σε πολλαπλές και ποικίλες εμπειρίες των πολιτών που βλέπουμε στη Βαρκελώνη, το Μπιλμπάο, τη Μαδρίτη και τη Σαραγόσα και σε άλλες πόλεις, περιλαμβάνει πολύτιμες ιστορίες σύλληψης ιδεών, ανάπτυξης και κατά τη διάρκεια του πειραματισμού, ίσως να οικοδομήσουμε νέες, πιο οριζόντιες και λιγότερο μηχανικές κοινωνικές σχέσεις.

Ένα κοινό στοιχείο για όλες τις πρωτοβουλίες, ανεξαρτήτως του ειδικού στόχου τους, είναι η επιθυμία να τοποθετηθούν οι πολίτες στο επίκεντρο της ανάπτυξης των πολιτικών αντιδράσεων για την καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού, έτσι ώστε να εμπλακούν, όσοι επηρεάζονται από αυτόν στην οικοδόμηση μιας λύσης.

Συγκρίνοντας την κοινωνική καινοτομία σε τέσσερις πόλεις, αξίζει να σημειωθεί, ότι η καλή εξέλιξη της συνεργασίας μεταξύ των οργανώσεων των πο-

λιτών και των τοπικών θεσμών εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από το τοπικό θεσμικό πλαίσιο.

Η κοινωνική καινοτομία μπορεί να επιφέρει την ενίσχυση των κοινωνικών σχέσεων σε επίπεδο γειτονιάς ή περιοχής (ακόμη και σε επίπεδο πόλης στην περίπτωση μικρότερων πόλεων). Μπορεί να λειτουργήσει ως αντίδοτο στην κοινωνική απομόνωση. Είναι επομένως απαραίτητο να τονισθεί η τοπική ανάπτυξη ως μέσο για την ανάσχεση της δυναμικής του εδαφικού αποκλεισμού. Οι γειτονίες έχουν καταφέρει τις τελευταίες δεκαετίες να βελτιώσουν τις ευκαιρίες ζωής των πολιτών, ιδίως εκείνων που είναι πιο ευάλωτοι στις επαναλαμβανόμενες οικονομικές κρίσεις. Ο διάλογος μεταξύ των εμπλεκόμενων της γειτονιάς προώθησε ομοσπονδίες και συνασπισμούς που συνέβαλαν στην καλύτερη διαχείριση της κοινωνικής συνοχής των πόλεων. Χάρη στα έργα τους, που αποσκοπούν στην επίτευξη μεγαλύτερης κοινωνικής δικαιοσύνης, οι αστικοί παράγοντες που εργαζόταν σε επίπεδο γειτονιάς, έχουν αγγίξει άλλες σφαίρες αποφάσεων και έχουν συμβάλει με αυτό τον τρόπο στην κατοχύρωση των κοινωνικών και πολιτικών δικαιωμάτων.

ΠΑΝΔΗΜΙΑ ΙΔΕΩΝ: Παγκοσμιοποίηση και ελληνική μετάλλαξη

Εάν τα όνειρα δεν γίνουν πραγματικότητα, τότε η πραγματικότητα θα σβήσει το όνειρο.

Και ποιο είναι το όνειρο και ποια η πραγματικότητα. Πολύ απλά το όνειρο δεν είναι τίποτε άλλο παρά να κυριαρχήσει ατομικά και συλλογικά η ανθρωπιά.

Η ανθρωπιά δεν είναι μια ιδέα, είναι η ίδια η φύση του ανθρώπου. Η πραγματικότητα είναι ο τρόπος που ο λαός υποχρεώθηκε να ζει, να λειτουργεί, να επιβιώνει ο καθένας.

Η πραγματικότητα επιβάλλεται από τους ισχυρότερους, δεν είναι η φύση του ανθρώπου και μάλιστα η καλή, δηλαδή η ανθρωπιά.

Για να γίνει πιο χρήσιμη η πραγματικότητα, όχι τόσο στον άνθρωπο, αλλά στην κοινωνία των ανθρώπων, δηλαδή στην ανθρώπινη μάζα, αναπτύχθηκαν δεκάδες κοινωνικές ιδέες για την κοινωνία. Και συνέχισαν, νέες ιδέες, ταυτισμένες τα τελευταία χρόνια με την υψηλή τεχνολογία, δημιουργούν νέες ελπίδες.

Ας αναλογιστούμε πόσα εκατομμύρια άνθρωποι σκοτώθηκαν, πόσο ατιμάστηκαν, πόσο βασανίστηκαν, πόσο πείνασαν κλπ. για να κυριαρχήσουν οι ιδέες τους, οι οποίες και αν επιβάλλονταν κυριαρχούνταν από νέες εξουσίες, νέων ελίτ του πλούτου που αποκτούσαν ή διαχειρίζονταν, νέων ομάδων των πολιτών που απολάμβαναν και πάντα τέλος ο απλός, ο πολλός λαός ή χειρότερου τις συνθήκες επιβίωσής του ή αν τις καλύτερου υλικά, αλλά προσωρινά, έχανε την κοινωνική του ύπαρξη.

Όλα τα παραπάνω είναι ιστορικά γεγονότα που έχουν έναν κοινό παρανομαστή.

Την διεκδίκηση του πλούτου και της εξουσίας μεταξύ των κρατών, των εταιρειών, αλλά και μέσα στις κοινωνίες. Και για να συμβεί αυτό έπρεπε να εξαρτηθούν από ναρκωτικά, να γεννηθεί η τρομο-

κρατία, ο φόβος και η ανασφάλεια και ο απλός λαός στην μοναξιά και την πλήξη και την ανία.

Γεννήθηκε ο υπερκαταναλωτισμός, η αμφισβήτηση κάθε παραδοσιακής κλπ. ηθικής αξίας, ένας τυποποιημένος άκληρος πολιτισμός, αποκόπηκε ο άνθρωπος από την φύση, η οποία λεηλατήθηκε και παραμορφώθηκε, δημιουργήθηκαν άθλιες εργατικές συνοικίες και παρασιτικά επαγγέλματα, ο πλούτος συγκεντρώθηκε σε πολύ λίγα χέρια και κυριάρχησαν κερδοσκόποι, εκμεταλλευτές, βιαστές, έμποροι ναρκωτικών, κλπ. και όλοι αυτοί καθοδηγούνται από τους παντοδύναμους τοπικούς ή παγκόσμιους εμπόρους του χρήματος.

Όλα αυτά γεννήθηκαν όπου επικράτησε ένα μείγμα ιδεών, με τις οποίες οργάνωσαν 2-3 αντίπαλα στρατόπεδα, τα οποία εναλλακτικά και καθεστωτικά πάντα διοικούμε με μειοψηφική εκλογή, επειδή πείθουν τον λαό ότι οι άλλοι είναι ανίκανοι και έτσι εναλλάσσουν την εξουσία, η οποία επί της ουσίας είναι πάντα σε όμοια (ίδια) χέρια. Ο λαός δεν έχει εναλλακτικές. Απλά γεμίζει ελπίδες πριν ψηφίσει.

Δεν έχει εναλλακτικές διότι ενώ ψηφίζει αλλαγή, συνήθως του βγαίνουν μετά τα ίδια και χειρότερα.

Στην παγκόσμια ανθρώπινη ιστορία, μια κοινωνία της Μεσογείου που κατοικούσε από την Κάτω Ιταλία έως τα παράλια της Μικράς Ασίας (τον ονομαζόμενο Ελλαδικό χώρο) δεν διδάξε καμία ιδέα, ποτέ.

Έζησε και διδάξε και ανέδειξε τα καλά στοιχεία που έχει μέσα του ο άνθρωπος, το σύνολο των οποίων ας το ονομάσουμε ανθρωπιά.

Μια ανθρωπιά όχι εσωστρέφειας και απομονωτισμού και φόβου. Με την ανθρωπιά πέτυχαν, σαν φωτεινό παράδειγμα, την ποιότητα της κοινωνικής ζωής, την συμμετοχή του πολίτη στα κοινά, τον πο-

λιτισμό, την μόρφωση, την υγεία, τον σεβασμό της φύσης, την ουσιαστική ελευθερία του ατόμου και ουσιαστικά έδιναν ενδιαφέρον στην ζωή του πολίτη και ηθικό κίνητρο προόδου.

Όλα αυτά ονομάστηκαν Ελληνισμός.

Ναι, είναι η πιο ολοκληρωμένη και ηθική κοινωνική πρόταση για τρόπο ζωής μιας κοινωνίας.

Και εδώ είναι το θέατρο του παραλόγου.

Στις σημερινές εξουσίες όλων των οικονομικά και τεχνολογικά ανεπτυγμένων κρατών, οι λαοί τους, αν και μνημένοι σε πολυπολιτισμένες συμπεριφορές, υποτάχθηκαν και αφομοιώθηκαν σε μεγάλο βαθμό και γενικά αποδέχτηκαν και συζούν σε συνθήκες που περιγράψαμε πριν, κάπως βολεμένοι οικονομικά, ένα μεγάλο ποσοστό τους πιστεύει ότι μεταλαμπαδεύει το ιδανικό του Ελληνισμού.

Άτομα ΝΑΙ, οι κοινωνίες τους ΟΧΙ.

Για την κοινωνία όμως που γέννησε και έθρεψε τον Ελληνισμό, δημιουργήθηκαν τα χρόνια μας οι παγκόσμιες κοινωνικές συνθήκες, οι οποίες ζύπνησαν και μετάλλαξαν το DNA της, προκειμένου να καθοδηγήσει και πάλι την ανθρώπινη λειτουργία των σημερινών κοινωνιών.

Μετά τους ιούς που γέννησαν ηθελημένα ή άθελα, ή με βιασμό σε κάθε δραστηριότητα της φύσης και την καθολική υποκατάστασή της με τεχνικά και χημικά φερενύματα και με κίνητρο το γιγαντιαίο πλούτο για άλλη μια φορά σκότωσαν εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους και εκατομμύρια δυστύχησαν, ήλθε η ώρα ο Ελληνισμός να δώσει και πάλι την ανθρώπινη πρόταση στη νέα παγκόσμια κατάσταση.

Πώς θα την δώσει; Μα θα την δώσουν όλοι μαζί οι ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΕΣ όλων των Εθνών.

ΔΗΜ. ΗΛΙΑΚΗΣ

Ο Κοινοτισμός ενάντια στην κοινωνία της ελεημοσύνης

Είναι δεδομένο ότι οι διάφορες ελεημοσύνες ή τα ανταλλακτικά παζάρια κλπ, είναι καλές πράξεις μεν, αλλά δεν αποτελούν ένα εναλλακτικό οικονομικό σύστημα. Είναι απλά το "όποιος έχει δύο χιτώνες να δίνει τον ένα". Τελευταία έγιναν της μόδας τα "κοινωνικά παντοπωλεία". Αρχικά ήταν μια καλή ιδέα αλλά εκφυλίστηκε. Έτρεξαν πολλοί να πάρουν "τσάμπα" αγαθά. Όλοι θέλουμε "τσάμπα" πράγματα. Αυτό όμως δεν είναι μία λύση. Δεν δημιουργεί μία διαφορετική νοοτροπία στον κόσμο. Δεν θέλουμε τους ανθρώπους ζητιάνους, χωρίς συνείδηση, να αγανακτούν και να τρέχουν πίσω από όποιον φαντάζει "σωτήρας" και φιλάνθρωπος. Η ελεημοσύνη δεν είναι η εφαρμογή στην πράξη μιας ιδεολογίας, αλλά σε πολλές περιπτώσεις αναπαρξία εναλλακτικών ιδεών ή και απλώς πολιτικαντισμός. Και λοιπόν στην κοινωνία της Αλληλεγγύης. Όχι στην κοινωνία της Ελεημοσύνης.

Η αλληλεγγύη χρειάζεται σύστημα και δομές. Εμείς θέλουμε να κινητοποιήσουμε ανθρώπους σε έναν ζωντανό οργανισμό. Θέλουμε να δημιουργήσουμε ανθρώπους ενεργούς που να συμμετέχουν παραγωγικά σε ένα εναλλακτικό σύστημα που θα δουλεύει και όχι απλώς καταναλωτές φθηνών αγαθών. Οι άνθρωποι πρέπει να βιώσουν ξανά την κοινότητα και τους δεσμούς αλληλεγγύης. Να αποκτήσουν μια εντελώς νέα συνείδηση. Για εμάς φτωχός δεν είναι αυτός που δεν έχει χρήματα, αλλά αυτός που δεν μπορεί να προσφέρει τίποτα στην κοινωνία μέσα στην οποία ζει

Τα ευχολόγια και οι καμπάνιες που στοχεύουν στην καλή πίστη του καταναλωτή να προτιμά τα εθνικά και τοπικά προϊόντα, στην πράξη είναι καταδικασμένα να συνθλιβούνται από την εισβολή των πάμφθηνων κινέζικων στα πολυκαταστήματα και από την δυνατότητα των σουπερ μάρκετ να προσφέρουν πολύ πιο φθηνά ξένα. Όσες εκστρατείες και αν γίνουν, όταν βασίζονται απλά στον πατριωτισμό και στην ευσυνειδησία και όχι στην ανταποδοτικότητα, είναι καταδικασμένες. Ας φέρουμε ένα παράδειγμα: Αρκετοί ανακυκλώνουν σήμερα τα απορρίμματα τους, επειδή απλά έχουν συνείδηση. Η ανακύκλωση σήμερα απλά καλυτερεύει λίγο τα πράγματα γιατί βασίζεται στην συνείδηση μερικών. Οι περισσότεροι όμως δεν θα την αποκτήσουν για διάφορους λόγους. Εάν όμως είχε δημιουργηθεί ένα σύστημα που έδινε στον πολίτη κίνητρο με άμεση

ανταπόδοση από την ανακύκλωση, τότε όλοι θα ανακύκλωναν τα πάντα. Δεν μπορούμε λοιπόν να βασιστούμε απλά στον "πατριωτισμό", αλλά πρέπει να αντιτάξουμε ένα λειτουργικό κοινωνικό σύστημα. Αντίσταση σημαίνει Δράση (όχι αντίδραση).

Αν δεν κάνουμε τα όνειρά μας πραγματικότητα, η πραγματικότητα θα μας πάρει τα όνειρα. Το μόνο σίγουρο είναι ότι δεν θα μπορέσουμε τουλάχιστον να επηρεάσουμε ένα τμήμα της της κοινωνίας, ώστε να νοιώσει το ιδεώδες μας. Εάν δεν μπορούμε να βάλουμε σε εφαρμογή τις ιδέες μας σε ρεαλιστικό επίπεδο και σε οποιαδήποτε αρνητική ή θετική πραγματικότητα, τότε ή οι ιδέες μας είναι εντελώς θεωρητικές και αρτηριοσκληρωτικές ή εμείς δεν είμαστε ικανοί και αρκετά έξυπνοι. Μπορεί να ισχύουν και τα δύο.

Παντού πρέπει να μπαίνουμε σε δημιουργική δουλειά και γενικότερα πρέπει να δημιουργήσουμε θεσμούς. Τους δικούς μας νέους θεσμούς που θα είναι και τα κύτταρα – το πρότυπο της νέας κοινωνίας του αύριο. Τόσο στην οικονομία, όσο και στην παιδεία, στην εργασία, στην άμυνα, στην τεχνολογία κλπ. Αν το υπάρχον σύστημα παιδείας είναι προβληματικό, θα κάνουμε τις δικές μας σχολές. Αν το σύστημα ασφαλείας είναι ανεπαρκές, θα κάνουμε τις δικές μας πολιτοφυλακές. Αν το οικονομικό σύστημα είναι προβληματικό, θα δημιουργήσουμε το δικό μας παράλληλο. Στηρίζοντας έτσι την υγιή κοινωνία στην επιβίωση και ανάπτυξη.

Πρέπει δηλαδή σε πρώτη φάση να καταφέρουμε να απεξαρτηθεί ο καταναλωτής από τα σουπερ μάρκετ που έχουν την μεγάλη δύναμη να διαλύουν την τοπική αγορά. Και βέβαια πρέπει να επισημανθεί ότι για εμάς η αντίσταση στην κρίση δεν μπορεί να έχει μόνο οικονομική υφή. Εκ των πραγμάτων ένα τέτοιο εγχείρημα απαιτεί συνειδητοποιημένα μέλη που θα είναι αρχικά λίγα. Αν δουλέψει καλά, μπορούν να βελτιθούν διάφορα προβληματικά ση-

μεία και να ανοιχτεί ακόμη περισσότερο.

Θα προσπαθήσουμε να περιγράψουμε λοιπόν ένα τοπικό οικονομικό σύστημα, με δικό του ανταποδοτικά οφέλη, για να έχει κίνητρο κανείς να ενταχθεί και με δικό του αναπτυξιακό φορολογικό σύστημα. Στην Ευρώπη υπάρχουν πολλά και θαυμάσια ανάλογα παραδείγματα.

Τα σουπερ μάρκετ έχουν την δυνατότητα σε συνεργασία με 10 πολυεθνικές, να ρίχνουν τις τιμές στα βασικά προϊόντα. Εάν δεν εξασφαλιστεί μία ισχυρή συνεργασία μεταξύ τοπικών παραγωγών και τοπικών καταναλωτών – μελών ενός δικτύου, δεν μπορεί αυτό το σύστημα να ανταγωνιστεί τα σουπερ μάρκετ. Άρα πρέπει να δουλέψει σαν ένας συνεταιρισμός. Πρέπει χίλια ας πούμε μέλη ενός τέτοιου δικτύου να δεσμευτούν με την εγγραφή τους ότι για έναν χρόνο π.χ. θα παίρνουν το λάδι τους από το δίκτυο. Ο συμβεβλημένος παραγωγός θα μπορεί έτσι με μία εξασφαλισμένη παραγωγή να ρίξει την τιμή πολύ για τα μέλη. Έτσι λοιπόν και ένας υπάλληλος που δεν είναι παραγωγός και παίρνει μισθό σε ευρώ, θα έχει συμφέρον να μετατρέψει ένα μεγάλο μέρος του μισθού του σε τοπικό νόμισμα ώστε να παίρνει προϊόντα πολύ χαμηλότερα και ποιοτικότερα, απ' ό,τι θα τα έπαιρνε με ευρώ από το σουπερ μάρκετ. Και μην ξεχνάμε ότι μέσα σε ένα τέτοιο δίκτυο μπορούν να εξαφανιστούν τους μεσάζοντες, που σημαίνει ακόμη πιο χαμηλές τιμές.

Είναι βασική λοιπόν προϋπόθεση να συμβληθούν παραγωγοί και καταναλωτές ειδικά για τα βασικά προϊόντα ανάγκης. Η υπόλοιπη οικονομική κίνηση θα έρθει κατόπι αβίαστα. Αυτό το σύστημα εφαρμόζεται με μεγάλη επιτυχία στο εξωτερικό και σώζει και τον παραγωγό αλλά και την τσέπη του καταναλωτή. Είναι η οικοδόμηση κοινωνικού συνεργατισμού.

Τρεις είναι οι βασικοί άξονες για την ενίσχυση της τοπικοποίησης:

1. Στροφή στην παραγωγή και κατανάλωση προϊόντων της περιοχής μας.
2. Απεξάρτηση από την εξάρτηση των σουπερ μάρκετ και τις πολυεθνικές – καρτέλ που ελέγχουν τα βασικά προϊόντα.
3. Φορολογικό σύστημα με στόχο την ενίσχυση νέων επιχειρήσεων. Παράγοντες που πρέπει να αντιμετωπιστούν είναι: οι εισαγωγές, η φορολογία και οι μεσάζοντες.

◀ Ο βάτραχος που είναι στο πηγάδι, βλέπει το μέγεθος του ουρανού ίσια με το στόμιο του πηγαδιού.

Η νέα στρατηγική για την ψηφιακή πολιτική θα αξιοποιήσει τις τεχνολογίες πληροφορικής και επικοινωνιών για την προαγωγή της ψηφιακής δημοκρατίας. Η ψηφιακή δημοκρατία έρχεται να ισχυροποιήσει τον "Δήμο" ώστε πράγματι να «Κρατεί» και να «Ελέγχει», με την αρωγή της ψηφιακής τεχνολογίας. Η διεύρυνση της έννοιας του Δήμου δίνει την δυνατότητα να λειτουργεί αμεσότερα η δημοκρατία, χωρίς γεωγραφικούς και χρονικούς περιορισμούς αλλά παράλληλα με περισσότερο ενημερωμένους και αλληλοεπιδρώντες πολίτες.

Την ίδια στιγμή όμως τεράστιο κίνδυνος αναδύονται από τον έλεγχο της πληροφορίας, μέσα από εξελιγμένες μορφές προπαγάνδας, επιφέροντας βαρύτατο πλήγμα στην ελεύθερη βούληση των πολιτών και οδηγώντας μας σε μια δημοκρατία κατ'επίφαση. Η δημιουργία των μονοπωλίων της διαχείρισης της γνώσης με την δυνατότητα τους να ελέγχουν έμμεσα τη βούληση των πολιτών, είναι ίσως η μεγαλύτερη απειλή, γιατί στερούμαστε ισχυρών και γνήσια δημοκρατικών θεσμών ελέγχου αυτών των μονοπωλίων.

Βασική προτεραιότητα για την προώθηση της ψηφιακής δημοκρατίας, είναι η ενίσχυση των θεσμών για τη διαφάνεια, τη λογοδοσία και την ακεραιότητα, καθώς και η υλοποίηση δράσεων ανοικτής διακυβέρνησης για την διοικητική ανασυγκρότηση.

Ψηφιακή Δημοκρατία

Βασικά εργαλεία για την προώθηση της διαφάνειας και της ανοικτής διακυβέρνησης είναι τα ακόλουθα:

- Επαρκείς νομικές δεσμεύσεις για την υλοποίηση της οριζόντιας πολιτικής για την ανοικτή, συμμετοχική διακυβέρνηση και την προώθηση της ψηφιακής δημοκρατίας.
- Περαιτέρω αξιοποίηση του προγράμματος ΔΙΑΥΓΕΙΑ για μεγαλύτερη διαφάνεια και λογοδοσία και ως μέσο υποστήριξης των ελεγκτικών μηχανισμών, έλεγχο της διοικητικής δράσης, εντοπισμό φαινομένων κακοδιοίκησης και διαφθοράς.
- Εφαρμογή νέων τεχνολογιών και υπηρεσιών, που επιτρέπουν στους χρήστες να εντοπίζουν τα προσωπικά τους δεδομένα, που αποθηκεύονται από τις δημόσιες διοικήσεις, σε διοικητικούς τους φακέλους κλπ.
- Αύξηση της συμμετοχής πολιτών στις διαδικασίες διαμόρφωσης πολιτικών. Μέσω της εφαρμογής λύσε-

ων ΤΠΕ (Τεχνολογίες Πληροφορίας και Τεχνολογιών) και με εξασφάλιση αποτελεσματικών και διαφανών διαδικασιών, οι πολίτες συμμετέχουν σε διαβουλευσεις σχετικά με τη δημόσια πολιτική, σε συζητήσεις και σε διαδικασίες χάραξης πολιτικής και στελέχωσης θέσεων ευθύνης. Προϋπόθεση αποτελεί η ενίσχυση του θεσμού Open.gov.gr για τις ανοικτές διαβουλευσεις και τις ανοικτές προκηρξίες θέσεων ευθύνης.

- Ανάπτυξη, σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ηλεκτρονικής υπηρεσίας υποστήριξης «πρωτοβουλιών των πολιτών» η οποία προβλέπεται και στο άρθρο 11 της Συνθήκης ΕΕ.

Σημαντική παρέμβαση αποτελεί επίσης η εφαρμογή λύσεων ψηφιακής ψηφοφορίας με τα ακόλουθα βασικά συστατικά στοιχεία:

- Διαχείριση κλειστού, προστατευμένου ψηφιακού μητρώου συμμετεχόντων στην ψηφοφορία
- Δυνατότητα να ψηφίσει ο καθένας από απόσταση και όσες φορές θέλει με ισχύ της τελευταίας ψήφου καθώς, με δεδομένο ότι η εξασφαλίζεται ο έλεγχος της ταυτοπροσωπίας, η επαναληπτική ψήφος διασφαλίζει την ελεύθερη έκφραση της βούλησης
- Χρήση ηλεκτρονικής κάλπης με εξασφάλιση ότι για όποιον ασκήσει το δικαίωμά του με φυσική παρουσία υπερισχύει αυτή η ψήφος ακυρώνοντας την όποια ηλεκτρονική ψήφο.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ: ΜΙΑ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΧΙΜΑΙΡΑ

Η παγκοσμιοποίηση και το ελεύθερο εμπόριο βρίσκεται στο επίκεντρο μιας πρωτοφανούς επίθεσης.

Η απελευθέρωση του εμπορίου θεμελιώνεται πάνω στην ατελή θεωρία του συγκριτικού πλεονεκτήματος, στο ακαταμάχητο δόγμα της διεθνούς ανταγωνιστικότητας και στην κίβδηλη υπόσχεση της ανάπτυξης, ότι θα παράγει μελλοντικά πλούτο για όλους. Το συγκριτικό πλεονέκτημα - είναι μια θεωρία με πηλίνα πόδια, που αγνοεί την άνιση κατανομή της ισχύος ανάμεσα στους εμπόρους και τους παραγωγούς αλλά και ανάμεσα στα έθνη του πλανήτη.

Επίσης, αυτή η θεωρία διακηρύττει, λανθασμένα, ότι η κυκλοφορία των κεφαλαίων θα παραμείνει σε τοπικό επίπεδο. Στην πραγματικότητα συμβαίνει το αντίθετο, καθώς οι επενδυτές ενεργούν με βάση το αελαίο τους ένστικτο. Για να προσελκύσουν το απελευθερωμένο κεφάλαιο, οι κυβερνήσεις προσπαθούν να επιτύχουν χαμηλά επίπεδα πληθωρισμού, μειώνουν τους φόρους και περικόπτουν τις κοινωνικές δαπάνες σύμφωνα με τις απαιτήσεις των επενδυτών. Τούτο σημαίνει πως οι κυβερνήσεις εκχωρούν βασικούς μηχανισμούς δημοσιονομικού ελέγχου, όπως είναι η ρύθμιση των επιτοκίων ή ο καθορισμός του ύψους του δημόσιου δανεισμού, ρισκάροντας έτσι

μια πτώση της εγχώριας ζήτησης.

Η παγκοσμιοποίηση εκθέτει σε τριπλό κίνδυνο τις βιώσιμες τοπικές κοινότητες, καθώς:

-η θεοποίηση της διεθνούς ανταγωνιστικότητας που τη διακατέχει δεσμεύει τις δημόσιες δαπάνες σε βαθμό που ανακόπτεται η ανανέωση των κοινοτήτων,

-οδηγεί στην εξάρτηση των κυβερνήσεων από τους ξένους επενδυτές, πράγμα που συνήθως απολήγει σε αύξηση της ανεργίας,

-αναδιάρθρώνει τη γεωργική παραγωγή, καταστρέφοντας τις μικρές επιχειρήσεις προς όφελος των πολυεθνικών.

Η διερεύνηση της αντίστασης

Η μαζική αντίσταση στην παγκοσμιοποίηση μπορεί να κατευθυνθεί προς την οικοδόμηση μιας εφικτής εναλλακτικής λύσης — της τοπικότητας. Υπάρχουν ήδη αμέτρητοι άνθρωποι και κινήσεις που προωθούν την ενίσχυση της τοπικότητας από τη βάση. Εξ ίσου σημαντικό στην οικοδόμηση μιας διαφορετικής τάσης της «τοπικότητας» στο σύγχρονο πολιτικό σκηνικό είναι και η πίεση των κοινωνικών κινημάτων. Η τελευταία, προκειμένου να αποβεί αποτελεσματική, πρέπει να πάψει να αγωνίζεται για τα επιμέρους ζητήματα που εγείρει η παγκοσμιοποίηση και να προσεγγίσει το ζήτημα πιο συνολικά, με λίγα λόγια την υιοθέτηση μιας στρατηγικής που θα προστατεύει την τοπικότητα σε παγκόσμιο επίπεδο.

Η τοπικοποίηση θα εκτοπίσει την αγορά

Το ερώτημα που προκύπτει μετά αφορά στο είδος της αγοράς που θα προκύψει έπειτα από αυτή τη μεταστροφή. Η παρούσα κρίση πρέπει να ωθήσει αυτούς που παρεμβαίνουν σε τοπικό επίπεδο, τους ακτιβιστές που δραστηριοποιούνται γύρω από ευρύτερα ζητήματα, αλλά και τους μικρούς και μεσαίους επιχειρηματίες που απειλούνται από το κυρίαρχο μοντέλο. Όλοι αυτοί χρειάζεται να συναντηθούν και να προσπαθήσουν να διαμορφώσουν μια στρατηγική για το πώς θα προκύψει αυτό το τοπικοποιημένο μέλλον. για το πώς θα ανανεωθούν οι τοπικές οικονομίες ώστε να καταπολεμηθεί η ανεργία και να αναβαθμιστεί το βιοτικό επίπεδο των ανθρώπων. για την ανοικοδόμηση των κοινοτήτων αλλά και την προστασία του περιβάλλοντος. Με λίγα λόγια, όλοι αυτοί θα πρέπει να ενεργοποιηθούν -να δώσουν σάρκα και οστά- στη διαδικασία της τοπικοποίησης.

Όπως ο προηγούμενος αιώνας ήταν ο αιώνας της διαμάχης ανάμεσα στην Αριστερά και τη Δεξιά, ο 21ος αιώνας θα είναι ο αιώνας της αντιπαράθεσης ανάμεσα στη συμμαχία των διάφορων οπαδών της τοπικότητας και των παγκοσμιοποιητών κάθε απόχρωσης και τάσης. Υπ' αυτή την έννοια το σύνθημα των αγώνων του μέλλοντος θα συνοψίζεται στο: «ΟΠΑΔΟΙ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΟΠΟΙΗΣΗΣ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΕΝΘΩΕΙΤΕ. ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΛΥΣΗ»

Αν δεν κάνουμε τα όνειρά μας πραγματικότητα, η πραγματικότητα θα μας πάρει τα όνειρά μας

Δημοκρατική τοπικοποίηση

Μια διαφοροποιημένη τοπική οικονομία απαιτεί την ενεργή δημοκρατία της καθημερινής κινητοποίησης προκειμένου να καλυφθούν ως επί το πλείστον οι ανάγκες των τοπικών κοινωνιών. Για τη διασφάλιση της όσο το δυνατόν πιο δίκαιης ανακατανομής του παραγόμενου πλούτου απαιτείται περισσότερος δημοκρατικός και ευρύτερος πολιτικός και οικονομικός έλεγχος στο τοπικό επίπεδο. Η θέσπιση ενός ελάχιστου εγγυημένου κοινωνικού εισοδήματος θα καταστήσει την εμπλοκή όλων στην διαδικασία της λήψης των οικονομικών αποφάσεων ένα αναφαίρετο δικαίωμα. Η χρηματοδότηση των πολιτικών κομμάτων από τις επιχειρήσεις θα απαγορευτεί αυστηρά και η δύναμη θα περάσει έτσι από τους οικονομικούς παράγοντες στους πολίτες. Αυτή η διαδικασία προϋποθέτει την ενθάρρυνση της μεγαλύτερης δυνατής συμμετοχής στον καθορισμό των τοπικών οικονομικών, πολιτικών και περιβαλλοντικών πρωτοβουλιών. Κάτι τέτοιο θα απαιτούσε την ισόρροπη συμμετοχή του κράτους, των κοινοτικών δικτύων και οργανισμών και των κοινωνικών κινημάτων.

Μια πράσινη τοπικοποίηση

Οι οικολογικοί φόροι που επιβάλλονται στην ενέργεια και στις άλλες μη-ανανεώσιμες πρώτες ύλες, καθώς και τα πρόστιμα για τη ρύπανση του περιβάλλοντος, μπορούν μέσω αυτών, να είναι πλέον εφικτή η δημιουργία νέων θέσεων απασχόλησης δίχως τη φορολόγηση της εργασίας.

Επίσης, ο ανταγωνισμός στο περιφερειακό επίπεδο μπορεί να περιοριστεί με τη χρήση των κατάλληλων ελέγχων και δασμών. Σε γενικές γραμμές, η τοπικοποίηση σημαίνει τη ριζική μείωση των ανταλλαγών μεγάλων αποστάσεων, που είναι ενεργειακά και επιβαρύνουν το περιβάλλον.

Η τοπικοποίηση της παραγωγής και ο έλεγχος των πολυεθνικών

Η βιομηχανία πρέπει να τοπικοποιηθεί μέσω μιας αναπτυξιακής πολιτικής που θα ενθαρρύνει την παραγωγή και την πώληση στην ίδια γεωγραφική τοποθεσία. Μ' αυτόν τον τρόπο οι απειλές των πολυεθνικών θα ισοσταθμιστούν από την παρουσία των νέων τοπικών ανταγωνιστών. Από τη στιγμή που οι πολυεθνικές επιχειρήσεις θ' αναγκαστούν ν' αποκτήσουν τοπικό χαρα-

κτήρα, οι δραστηριότητές τους καθώς και οι φορολογικές τους υποχρεώσεις θα τεθούν ξανά υπό δημοκρατικό έλεγχο. Από κει και πέρα τα αιτήματα για την επιβολή κοινωνικών, εργατικών και περιβαλλοντικών μέτρων θα μπορέσουν να υλοποιηθούν, ενώ η επαρκής φορολόγηση των επιχειρήσεων θα ενθαρρύνει τις πολιτικές υποστήριξης των φτωχών κοινωνικών στρωμάτων.

Η τοπικοποίηση του χρήματος

Οι καταστροφικές συνέπειες της απελευθερωμένης κυκλοφορίας των κεφαλαίων έχουν οδηγήσει στην ανάγκη για επαναφορά των προστατευτικών μέτρων σε παγκόσμιο επίπεδο. Αυτό που χρειάζεται είναι η επιστροφή του χρήματος στον τόπο ή στη χώρα προέλευσής του προκειμένου να ενισχυθεί η οικοδόμηση των διαφορετικών, βιώσιμων τοπικών οικονομιών. Τα μέτρα που θα συνέβαλλαν προς αυτή την κατεύθυνση συμπεριλαμβάνουν ελέγχους στις ροές του κεφαλαίου, φόρους σαν αυτόν του Τόμπιν, ελέγχους στη φοροδιαφυγή, φραγμούς στα offshore χρηματοπιστωτικά κέντρα, στην κυκλοφορία των κρατικών ομολόγων, αλλά και την ενθάρρυνση των συνεταιριστικών τραπεζών, των εναλλακτικών μορφών χρήματος κ.λπ. Ακόμη, οι δημόσιες και οι ιδιωτικές επενδύσεις προς άλλες χώρες θα πρέπει να προσανατολίζονται στην ενίσχυση της διαφοροποίησης των τοπικών οικονομιών.

Φόροι για την τοπικοποίηση

Το κόστος για τη μετάβαση στην τοπικοποίηση καθώς και για την αναβάθμιση της προστασίας του περιβάλλοντος θα καλυφθεί κατά πολύ από τη φορολόγηση των πρώτων υλών, των μη-ανανεώσιμων πηγών ενέργειας αλλά και της μόλυνσης. Για την προώθηση μιας πιο εξισωτικής κοινωνίας, θα πρέπει να τεθούν φραγμοί στη μεταφορά των μεγάλων επιχειρηματικών μονάδων από χώρα σε χώρα και να καταργηθούν οι φορολογικοί παράδεισοι, ώστε να γίνει εφικτή η φορολόγηση των επιχειρήσεων και των ατόμων ανάλογα με το εισόδημά τους, τον πλούτο και τη γη που κατέχουν. Το μεγαλύτερο μέρος από τα έσοδα αυτής της φορολογικής πολιτικής θα χρησιμοποιηθεί προκειμένου να ενισχυθούν τα φτωχότερα κοινωνικά στρώματα αλλά και να δοθούν κίνητρα για τη δημιουργία νέων θέσεων απασχόλησης.

ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ ΚΑΙ ΑΜΕΣΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Από την στιγμή που γιγάντωσαν πληθυσμιακά οι πόλεις, έπαψε στην ουσία να υφίσταται ο δημοκρατικός θεσμός.

Και είναι μεν κατανοητό, ότι άμεση δημοκρατία δεν μπορεί να υπάρξει επί του συνόλου των πολιτών ενός σύγχρονου κράτους, όμως δεν υφίσταται και ουσιαστικό ενδιαφέρον να καθιερωθεί σε τοπικό επίπεδο.

Κάποιοι από τους ιερωμένους σήμερα, θέλοντας να ικανοποιήσουν τη ματαιοδοξία τους κατεδαφίζουν τους παλιούς ιστορικούς ναούς και υψώνουν στη θέση τους, πολλές φορές, αντιαισθητικά μεγαθήρια. Λόγω έλλειψης παιδείας, δεν έχουν προσέξει το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό στοιχείο που έχουν οι παλιοί ναοί, γι' αυτό και δεν το μεταφέρουν στους καινούργιους.

Εκείνο το μικρό πεζουλάκι ένθεν και ένθεν της κύριας εισόδου του πρόναου, το οποίο θεωρήθηκε άχρηστο και κατεδαφίστηκε, δεν αποτελούσε καθίσματα για να ξεκουράζονται οι ηλικιωμένοι. Ήταν τα έδρανα της Τοπικής Βουλής της Κοινότητας. Εκεί, με το τέλος της λειτουργίας κάθε Κυριακή και γιορτή, κάθονταν οι προύχοντες μαζί με τον παπά και τον γραμματικό του χωριού, με το λαό απέναντι, κατάχαμα στον αυλόγυρο του ναού. Συζητούσαν τα προβλήματα που αναφύονταν και συναποφάσιζαν. Ένα παράδειγμα των αποφάσεών τους είναι αρκετό για να καταδείξει πόσο μπροστά βρίσκονταν οι παππούδες μας.

Είχαν δημιουργήσει ένα ιδιότυπο ασφαλιστικό σύστημα. Ανήγγειλε ο προύχοντας, ότι οι λύκοι κατασπάραξαν τα πρόβατα ενός κτηνοτρόφου. Και ζητούσε από τους άλλους κτηνοτρόφους να προσφέρουν ζώα απ' το κοπάδι τους, ανάλογα με τη δυναμικότητα του καθενός. Σε λίγα λεπτά της ώρας, ο άτυχος κτηνοτρόφος αποκτούσε πάλι ένα κοπάδι για να ζήσει την οικογένειά του. Τα ίδια και γι' αυτόν που αντιμετώπισε καταστροφή των σπαρτών. Ξαναποκτούσε πάλι μια καινούργια σοδειά.

Έτσι εκδηλώνονταν η κοινωνική συνοχή και αλληλεγγύη στην Κοινότητα. Ίσως, δεν γινόταν απ' όλους η προσφορά με ευχαρίστηση, αλλά λόγω κατανγκασμού, για να μη καταστεί απόβλητος ο αρνητής. Πιθανόν. Αλλά στην ουσία ήταν μια άτυπη «αυτασφάλιση». Διότι αυτός που πρόσφερε, είχε δικαίωμα να απαιτήσει τα ανάλογα, αν η κακοτυχία κάποτε έπληττε κι αυτόν.

Ο λαός, που ήταν στον αυλόγυρο, συναινούσε ή διαφωνούσε με τις επιλογές, ανάλογα με την περίπτωση. Έτσι λειτουργούσε η κοινωνία των πολιτών. Και με έσοδα που είχε από τις χορηγίες των ξενιτεμένων της. Αυτή ήταν η αυτοδιοίκηση της Κοινότητας. Ας μη την συγκρίνουμε με το ψευδεπίγραφο σημερινό σύστημα, όπου τα κόμματα διορίζουν κατά κανόνα τον δήθεν αιρετό άρχοντα, ο οποίος αποφασίζει κατά την βούλησή του, με την πλειοψηφία που διαθέτει, χωρίς να ερωτηθεί ο λαός. Και αποφασίζει μάλιστα, πολλές φορές, και αντίθετα από αυτά που είχε υποσχεθεί και εξασφάλισε την ψήφο των δημοτών.

Όσοι ενδιαφέρονται πράγματι για την δημοκρατία, ας ρίξουν μια ματιά στο σύστημα που χάρισε στους Ελβετούς ο Καποδίστριας. Γνωρίζουν άραγε οι πολιτικοί μας, ότι τον υπουργό δεν τον διορίζει ο πρωθυπουργός, αλλά αναλαμβάνει υπουργείο μετά από ειδική εκλογική διαδικασία;

ΔΙΚΤΥΟ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ

Η Κοινότητα αποτελεί διαχρονικά τον πυρήνα της Ελληνικής Κοινωνίας.

Ο θεσμός αυτός της "Κοινότητας", καθώς και η διατήρηση και ενίσχυσή του, οφείλουν να αποτελέσουν κεντρικό θέμα για την πολυεπίπεδη και σύγχρονη διακυβέρνηση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στην Ελλάδα.

Σε όλη την επικράτεια τα Συμβούλια Κοινοτήτων είναι αυτά που βρίσκονται εγγύτερα στον πολίτη και την καθημερινότητα.

Ο Ευρωπαϊκός Χάρτης Τοπικής Αυτονομίας (Ν.1850/1989) θέτει ως βάση ότι «οι δημόσιες υποθέσεις να ασκούνται κατά προτίμηση από αρχές που είναι εγγύτερα προς τους πολίτες, ενώ ένα υψηλότερο επίπεδο διοίκησης θεωρείται κατάλληλο μόνο όταν ο συντονισμός ή η παραχώρηση των αρμοδιοτήτων είναι αδύνατη ή λιγότερο αποτελεσματική στο αμέσως κατώτατο διοικητικό επίπεδο».

Να δοθεί ουσία και περιεχόμενο στην έννοια της «Κοινότητας», που υπάρχει εδώ και αιώνες στην πατρίδα μας και όχι να την συρρικνώσετε όπως έγινε με τους τελευταίους νόμους

Για τις Κ.Α.Π. Επενδυτικών Δαπανών πρώην ΣΑΤΑ

Η Κρατική επιχορήγηση από τον Κωδικό (Επενδυτικά Κ.Α.Π. – πρώην ΣΑΤΑ) να πηγαινει απευθείας για διαχείριση στις "Κοινότητες" και όχι στους Δήμους, οι οποίες έτσι θα μπορούσαν να εκτελούν γρήγορα τα απαραίτητα έργα, μικρής κλίμακας, στην κοινότητά τους.

Η Κρατική επιχορήγηση πρέπει να αυξηθεί και πρέπει να αλλάξει ως προς τον τρόπο καταμερισμού της - από μεριάς δήμου - προς τις Κοινότητες και να μην χρησιμοποιείται σαν (μοναδικό κριτήριο κατανομής) μόνο το " πληθυσμιακό " της απογραφής του 2011.

Για την Πάγια Προκαταβολή

Ο λογαριασμός της πάγιας προκαταβολής πρέπει να διαχειρίζεται απευθείας από τα κοινοτικά συμβούλια και τους προέδρους, τα οποία θα μπορούν να αντιμετωπίζουν άμεσα έργα καθημερινότητας παρακάμπτοντας έτσι τη σημερινή δημοτική γραφειοκρατία η οποία ουσιαστικά κατήργησε αυτό το σημαντικό εργαλείο.

Χρήσιμο εργαλείο για την χρήση της Πάγιας πρέπει να ορισθεί το "ΕΡΓΟΣΗΜΟ" για την κάλυψη των εργατικών "μεροκάματων" που χρειάζεται κάθε κοινότητα και θα μπορούσε να κατευθυνθεί σε νέους και ανέργους στην κοινότητα και όχι σε μεγάλο - εργολάβους με "βιβλία και τιμολόγια".

Διοικητικές Αρμοδιότητες

Στα Συμβούλια των Κοινοτήτων και στους Τοπικούς Προέδρους μπορούν να περιέλθουν όλες οι αρμοδιότητες συμβουλευτικού και γνωμοδοτικού χαρακτήρα ΚΑΙ να χαρακτηριστούν αποφασιστικές.

Οι Κοινότητες μπορούν να αποτελέσουν τα



κύτταρα της δημοκρατικής λειτουργίας των Δήμων με τη συμμετοχή των πολιτών.

Να επανέλθουν από τους Δήμους στις Κοινότητες οι διοικητικές αρμοδιότητες της έκδοσης πιστοποιητικών δημοτολογίου και βεβαιώσεων

μόνιμης κατοικίας, που τόσο άδικα αφαιρέθηκαν και ταλαιπωρούν καθημερινά τους πολίτες των μικρών χωριών, οι οποίοι και θα αργύσουν να εξοικειωθούν με την ηλεκτρονική διακυβέρνηση.

Τρόπος Εκλογής

Η ύπαρξη ξεχωριστής κάλπης για την ανάδειξη των αιρετών των τοπικών Κοινοτήτων ενεργοποιεί το ενδιαφέρον και αναδεικνύει μια νέα γενιά αυτοδιοικητικών με στόχο την εκπροσώπηση των συμφερόντων του τόπου τους, μακριά από κομματικές προωθήσεις ή δημαρχοκεντρικές παρατάξεις.

Πολίτες έχουν κίνητρο την αυτονομία της εκλογικής κάλπης να συγκροτήσουν συνδυασμούς οι οποίοι στη συνέχεια γίνονται επί της ουσίας ομάδες εθελοντικών εργασίας για τον τόπο τους, κινητοποιώντας παράλληλα συμπολίτες και συγχωριανούς σε μια προσπάθεια να βελτιωθεί η ύπαιθρος και να αυξηθεί το ενδιαφέρον για το χωριό ή τη γειτονιά.

Η ξεχωριστή κάληπη είναι η ανάθεση ευθύνης στον άνθρωπο του τόπου και όχι στον αρεστό του Δημάρχου που σε πολλές περιπτώσεις δεν μένει στην Κοινότητα του.

Για λόγους ισοτιμίας, αυτοτέλειας, αναβάθμισης του ρόλου των Κοινοτήτων, αλλά και δημοκρατίας τα κοινοτικά συμβούλια πρέπει να εκλέγονται με απλή αναλογική σε ξεχωριστά ψηφοδέλτια και όχι μαζί με το Δημοτικό ψηφοδέλτιο, ο δε επικεφαλής του ψηφοδελτίου να εκλέγεται Πρόεδρος χωρίς σταυρό προτίμησης όπως και ο δήμαρχος.

Μισθοδοσία Προέδρων

Τα χρήματα που δίδονται στους Προέδρους των Κοινοτήτων να χαρακτηριστούν ως οδοιπορικά-έξοδα κινήσεως και να μην προσμετρώνται στο εισόδημά του, αυξάνοντας έτσι την φορολόγησή του.

3 είδη ανθρώπων μην
ξεχάσεις ποτέ:
Αυτούς που σε βοήθησαν
στα δύσκολα. Αυτούς που
σε άφησαν στα δύσκολα
και αυτούς που σε έφεραν
στα δύσκολα.

ΔΙΑΛΥΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ

«Πιο άμεσα και έντονα πληγώνομαι, όταν διαβάζω και πληροφορούμαι το τελευταίο διάστημα τα σχετικά με την αυτοδιοίκηση. Μπορώ να πω ότι είναι ένας χώρος που με ενδιαφέρει και πολλάκις με πληγώνει.

Του **ΘΑΝΑΣΗ ΜΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ**

Ασχολήθηκα ενεργά ως δημοτικός σύμβουλος επί δύο τετραετίες, συνεργάστηκα, όμως, και χωρίς να είμαι σύμβουλος. Η βασική μου αρχή και κατεύθυνση στην ενασχόλησή μου αυτή ήταν και είναι: Η τοπική αυτοδιοίκηση δεν είναι υποκατάστημα της κεντρικής πολιτικής σκηνής. Η ουσία της αυτοδιοίκησης είναι η συνεργασία, η λύση προβλημάτων της πόλης και των πολιτών και η ζύμωση μέσα από τον διάλογο. [...] Αντί να καλλιεργούμε την ιδέα της συνεργασίας και σύμπνοιας, ενσπείρουμε και στην Αυτοδιοίκηση την ιδέα της κυβερνησιμότητας και της μονολιθικής διακυβέρνησης. Έχω τη βεβαιότητα ότι θα οδηγηθούμε σε περίεργες καταστάσεις».

Θεωρώ πολύ χρήσιμο να μιλήσουμε συνοπτικά για την Αυτοδιοίκηση

Η κοινοτική οργάνωση κατά την ελληνική αρχαιότητα, η πόλη-κράτος όπως συνηθίζουμε να λέμε, θεωρείται πολιτειακό σύστημα που εφαρμόστηκε για πρώτη φορά στην παγκόσμια πολιτική ιστορία στην αρχαία αθηναϊκή δημοκρατία και συνδέθηκε με την άμεση δημοκρατία (508 π.Χ. – 326 π.Χ.). Σε κάθε πολιτική οντότητα οι πολίτες μέσα από θεσμούς που έχουν δημιουργηθεί από τους ίδιους αποφασίζουν για όλα τα θέματα τους.

Κατά την περίοδο της Ανατολικής Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας, της λεγόμενης Βυζαντινής. Στη ζωή της Κωνσταντινούπολης έχουμε από πολύ νωρίς τους Δήμους, αθλητικά σωματεία που υπέκρυπταν ή εξέφραζαν πολιτικές πεποιθήσεις.

Επίσης χρησιμοποιείται ο όρος «χωρίον» όπου κατοικούν οι «χωρίται». Το χωρίον είναι οργανωμένη κοινότητα, με διαφοροποίηση μεταξύ των κατοίκων (πρώτοι και περιφανείς, με τίτλους εξέχοντες).

Στη Βυζαντινή αυτοκρατορία, υπήρχαν διαφόρων μορφών κοινότητες και τύποι αυτοδιοίκησης. Είναι οι Ακρίτες στα σύνορα και τα θέματα στις επαρχίες. Η κεντρική εξουσία στην Κωνσταντινούπολη ευνοούσε τους αδύνατους μικροκτηματίες σε βάρος των «Δυνατών», των μεγαλοκτηματιών, γιατί υπήρχε διαρκής κίνδυνος αμφισβήτησης της κεντρικής εξουσίας από τους πλούσιους αριστοκράτες.

Οι κοινότητες και οι συντεχνίες έπαιξαν πρωτεύοντα ρόλο στη συγκρότηση και ανάπτυξη των Ρωμαίων/Ελλήνων στους αιώνες της οθωμανι-



κής κατοχής. Οικονομία, Πολιτική και Πολιτισμός.

Η Υψηλή Πύλη απαιτούσε την αναγνώρισή της από τις τοπικές εξουσίες και (2) την είσπραξη των φόρων. Εφόσον συνέβαιναν αυτά τα δύο, τότε οι τοπικές εξουσίες – η αυτοδιοίκηση – ήταν ελεύθερες να τακτοποιήσουν τα του οίκου τους.

Βασικό χαρακτηριστικό των πιο προχωρημένων κοινοτήτων είναι η αλληλεγγύη και η συνεργασία των μελών της κοινότητας για την επίτευξη κοινών σκοπών και έργων. Οι άρχοντες εκλέγονται συνήθως διά βοής, για ορισμένο διάστημα ανάμεσα σε σχετικά μορφωμένους και εύπορους άνδρες. Στις συνελεύσεις ο κλήρος έπαιρνε μέρος, και η διοικητική διαίρεση είχε σχέση με τις ενορίες των εκκλησιών. Σημαντικό πάντως γεγονός, εκτός των άλλων, αποτελεί η διάσωση της γλώσσας και του πολιτισμού στα χρόνια της Οθωμανοκρατίας.

Μετά την επανάσταση του 1821 έχουμε μία διάσπαση του ελληνισμού: αφενός δημιουργείται το ελληνικό κράτος, αφετέρου παραμένει για έναν περίπου αιώνα ο υποδούλος στην οθωμανική αυτοκρατορία ελληνισμός. Θα δούμε ξεχωριστά τις δύο περιπτώσεις σε σχέση με την αυτοδιοίκηση, ξεκινώντας από το ελληνικό κράτος.

Οι κοινότητες έπαιξαν σημαντικό ρόλο στη επαναστατική πράξη του 1821, στη συνέχεια όμως με τη δημιουργία του ελληνικού κράτους μπήκαν στο περιθώριο. Οι επικεφαλής των δήμων και των κοινοτήτων κυρίως διορίζονται από την κεντρική εξουσία. Κατά τον τρόπο αυτό καταργούνται πολιτικές πρακτικές που ίσχυαν από την κλασική εποχή. Μπορούμε με μια λέξη να πούμε ότι η αυτοδιοίκηση – ο κοινοτικός θεσμός θεωρείται εχθρός / αντίπαλος του κράτους. Επibάλλεται εκ των άνω το συγκεντρωτικό κράτος που είναι αντίπαλος της κοινοτικής οργάνωσης. Κόπηκαν οι ρίζες και τα πόδια του ελληνικού λαού.

Οφείλουμε να αναφερθούμε στις

κοινότητες της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας όπου υπήρχε ελληνισμός από τα αρχαία χρόνια, υπήρχαν παροικίες ελληνικές και ακμαίες κοινότητες. Οι Ρωμιοί στην Οθωμανική αυτοκρατορία έκαναν θαύματα σε οικονομικό και πολιτιστικό επίπεδο, την ίδια στιγμή που στο ελληνικό κράτος υπήρχε συρρίκνωση και περιορισμός της αυτοδιοίκησης.

Γενικά, στην περίοδο 1821 – 1922, οι εκτός ελληνικού κράτους Έλληνες είχαν προοδεύσει σε όλα τα επίπεδα περισσότερο από τους εντός Ελλάδας κατοίκους. Αυτό φάνηκε εξάλλου από τους πρόσφυγες που έφτασαν κατά τον 20ο αιώνα στη χώρα προερχόμενοι από διάφορες περιοχές του ελληνισμού.

Για πολλές δεκαετίες στην Ελλάδα ως το 1912 ξεριζώνεται η κοινοτική παράδοση της χώρας, που θεωρείται πλέον κρατική υπηρεσία, θα λέγαμε. Μετά την επανάσταση του 1909 υπάρχει μια σχετική πρόοδος, εκλέγονται πλέον (πρώτα μόνο από τους άντρες) οι άρχοντες της τοπικής αυτοδιοίκησης. Το 1934 ψηφίζουν και οι γυναίκες. Παρεμβαίνει η δικτατορία Μεταξά, ο πόλεμος και ο εμφύλιος, και οι επόμενες εκλογές γίνονται το 1951. Στα χρόνια της κατοχής και της αντίστασης λειτουργούν θεσμοί τοπικής αυτοδιοίκησης που βοήθησαν στην αντιμετώπιση των μεγάλων προβλημάτων της περιόδου. Στην «Ελεύθερη Ελλάδα» έγιναν εκλογές για δήμους και κοινότητες με ουσιαστικές αρμοδιότητες. Μετά τον εμφύλιο επανήλθαν τα πράγματα στη μεσοπολεμική κατάσταση. Στην περίοδο της δικτατορίας οι τοπικοί άρχοντες διορίζονται, ενώ μετά το 1974 γίνονται βήματα εκδημοκρατισμού, με πολλές μεταρρυθμίσεις και αλλαγές. Τις τελευταίες δεκαετίες έχουμε μεταρρυθμίσεις σχετικές με τα όρια των δήμων, την καταργήση των κοινοτήτων και τη σχετική διεύρυνση αρμοδιοτήτων, χωρίς ουσιαστική αύξηση των οικονομικών πόρων.

Παρά τα βήματα, υπάρχει συγκεντρωτισμός και έλεγχος της αυτοδιοί-

κησης από την κεντρική εξουσία. Σε άλλες χώρες της ευρωπαϊκής ένωσης και αλλού ο κοινοτισμός στην εποχή μας βρίσκεται σε ακμή. Μπορούμε μάλιστα να σημειώσουμε ότι αναπτύσσεται παγκόσμια ένα κίνημα αντί – παγκοσμιοποίησης μέσω της ανάπτυξης και εμπάθυνσης της άμεσης δημοκρατίας και της αυτοδιοίκησης.

Η πληροφορική και το διαδίκτυο, με όλες τις εφαρμογές τους, δημιουργούν κατά τον 21ο αιώνα νέες συνθήκες και προοπτικές. Είναι πολύ πιθανό να επανέλθει ο κοινοτισμός με νέες μορφές στο άμεσο μέλλον. Η άμεση συμμετοχική δημοκρατία είναι δυνατό να ανθίσει δριμύτερη, κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις και συγκυρίες.

Με την κοινοτική οργάνωση, δηλαδή με την άμεση δημοκρατική συμμετοχή των πολιτών στη διοίκηση της κοινότητάς τους, κυριάρχησαν οι Έλληνες σχεδόν σε όλη την έκταση της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Η σημερινή Τοπική Αυτοδιοίκηση της ανεξάρτητης Ελλάδας έχει συρρικνωμένες αρμοδιότητες, περιορισμένη χρηματοδότηση και οι πολίτες δεν συμμετέχουν άμεσα στη λειτουργία της. Και όμως, η Τοπική Αυτοδιοίκηση, δηλαδή οι δήμοι της χώρας μπορεί να εξελιχθούν σε μοχλούς ανάπτυξης με την ενεργό συμμετοχή των πολιτών, αν αναβιώσει η νεοελληνική κοινοτική παράδοση, αν, επιτέλους, γίνει ουσιαστική αποκέντρωση του υπερευρωπαϊκού κράτους.

Τα τελευταία χρόνια, δυστυχώς, διαπιστώνω ότι για διάφορους λόγους η τοπική αυτοδιοίκηση ξεστρατίζει από το ρόλο της, δε λειτουργεί ενωτικά, αντίθετα αποσυσπειρώνει την ενότητα της βάσης.

Το κόμμα που παράγεται από ρήμα κόπρω, παίζει απολύτως το ρόλο αυτό κατά δύο τρόπους: πρώτα πρώτα αποκόπτοντας περαιτέρω τη σύνδεση με την κοινοτική μας παράδοση και δεύτερο διασπώντας τον κοινωνικό ιστό πολλές φορές με ψεύτικα διαχωριστικά διλήμματα.

Κράτα δίπλα σου ανθρώπους με ποιότητα

Η διαμόρφωση της ανθρώπινης προσωπικότητας στηρίζεται, στο μεγαλύτερο μέρος της, στην επαφή με τους άλλους, σε σχέσεις που δέχονται αλληλεπίδραση και στην ανταλλαγή ερεθισμάτων, εμπειριών και συναισθημάτων.

Πώς αντιλαμβανόμαστε λοιπόν τους ανθρώπους που δίνουν ποιότητα στη ζωή μας;

Το πιο σημαντικό γνώρισμα των ποιοτικών ανθρώπων είναι ότι έχουν μάθει να δίνουν. Η προσφορά στην κάθε της μορφή είναι η πεμπουσία της ανωτερότητας, της κατάρτισης του εγωισμού, της αγάπης και της αλληλεγγύης. Ο ποιοτικός άνθρωπος σου δίνει γνώση, θέλει να σου μεταλαμπαδεύσει τη φλόγα του για μάθηση για να γίνεις καλύτερος, σου δίνει συμβουλές που πηγάζουν από τις εμπειρίες ζωής του και θέλει να σε προστατεύσει από τυχόν λάθη, σ' αγκαλιάζει με πάθος, γιατί σε αγαπά αληθινά και σου το δείχνει χωρίς φόβο. Θέλει να σε βλέπει ευτυχισμένο, γι' αυτό προσπαθεί οι στιγμές σου να είναι ευχάριστες και να έχεις να θυμάσαι κάτι όμορφο από αυτές.

Η μουσική, η τέχνη, η ποίηση, η μαγειρική και οποιαδήποτε άλλη μορφή έκφρασης αποτελούν στοιχεία του ποιοτικού ανθρώπου. Η εμπάθυνση στις σκέψεις σου, η αναμόχλευση με τα συναισθήματά σου τον εξιτάρουν, του κινούν την περιέργεια να τα φέρει στην επιφάνεια, να τα θεριέψει, να τα σεβαστεί, να τα υμνήσει. Οι ποιοτικοί άνθρωποι σου δίνουν χώρο μέσα τους να αναπτυχθείς και να δεις τη δική τους ψυχή, γιατί έχουν περισσότερο και δε φοβούνται μήπως το χάσουν. Η ποιότητα της αγάπης τους, διακρίνεται στη συρρίκνωση του εγωισμού τους και στην ανιδιοτέλεια.

Να σου πω και ένα μυστικό; Συνήθως έχουν περάσει ένα διάστημα μοναχικότητας αυτοί οι άνθρωποι, όχι απαραίτητα μοναξιάς, αλλά έχουν συνειδητοποιήσει ποιος είναι ο σκοπός τους στη ζωή και είναι τόσο αποφασισμένοι να ζήσουν όμορφες στιγμές που το μόνο που αποζητούν είναι να τις μοιραστούν. Έχουν κι ένα κουσουράκι, είναι συνήθως τελειομανείς και αγωνίζονται να κάνουν και εσένα τέλειο. Ναι, ξέρω... μην τους παρεξηγήεις! Κράτησέ τους κοντά σου, γιατί αυτή είναι η απόδειξη της αγάπης τους.

Η ποιότητα δεν κρύβεται στην τιμή, όταν αναφερόμαστε στον άνθρωπο, αν έχει πάει σε ιδιωτικά ή δημόσια σχολεία, αν ντύνεται με επώνυμα ρούχα ή αν βιάζεται με επώνυμα καλλυντικά, αν συχνάζει σε ακριβά εστιατόρια ή μένει μόνο σε ξενοδοχεία πολλών αστέρων. Η ποιότητα του ανθρώπου βρίσκεται στην παιδεία που τον κάνει άνθρωπο, στην υπομονή να καλλιεργεί αενάως τον εαυτό του, στην επιμονή να κάνει τον κόσμο καλύτερο, στην αποφασιστικότητα να επιτυγχάνει τους στόχους του χωρίς να ρίχνει άλλους απ' τη θέση τους, στην πίστη στο μαζί, στο σεβασμό της μοναδικότητας του κάθε από-μου και στη διπλωματία που χρησιμοποιοί για να κάνει τον εχθρό του να φαίνεται ακόμη πιο μικρός, χωρίς να εμπλέκεται σε ανούσιες συγκρούσεις.

Τους αρέσουν τα θεάματα που έχουν να προσφέρουν κάτι πέραν της ψυχαγωγίας, αυτά που δίνουν τροφή σε μυαλό και ψυχή. Εκπέμπουν ένα κύρος με τη στάση τους, είναι αξιοσέβαστοι και στέκονται πάντα στο ύψος των περιστάσεων. Δε σχολιάζουν με κίτρινη διάθεση, δεν μπαίνουν στη διαδικασία δημιουργίας ίντριγκας, δεν αποζητούν την επιβεβαίωση μέσω της μείωσης των άλλων και δεν είναι ο εαυτός τους το επίκεντρο του κόσμου τους.

Η ποιότητα των ανθρώπων που μας περιβάλλουν μπορεί να αναβαθμίσει την καθημερινότητά μας, από την επιλογή ενός καλού κόκκινου κρασιού, μέχρι την επιλογή συντρόφου. Όπως έλεγε και ο αείμνηστος Ν. Καζαντζάκης «Η αιωνιότητα είναι ποιότητα, δεν είναι ποσότητα, αυτό είναι το μεγάλο, πολύ απλό μυστικό». Αναζητήστε λοιπόν, αυτούς τους ανθρώπους που κάνουν τις στιγμές σας τόσο όμορφες και ουσιαστικές που να τους αξίζει μία θέση στην αιωνιότητα.

Ανάπτυξη και ποιότητα ζωής

Πιστεύετε ότι η μεγάλη οικονομική ανάπτυξη έφερε και τη βελτίωση της ποιότητας της ζωής;

Πρώτη άποψη:

Η μεγάλη οικονομική ανάπτυξη έφερε τη βελτίωση της ποιότητας της ζωής, γιατί:

- άλλαξε τη ζωή του σύγχρονου ανθρώπου
- ανέβασε το βιοτικό επίπεδο των λαών
- γέμισε τις αγορές των βιομηχανικά αναπτυγμένων λαών με καταναλωτικά αγαθά
- αντιμετώπισε πιο αποτελεσματικά το πρόβλημα της υγείας
- εξάλειψε τον αναλφαριθμητισμό και ανέβασε το πνευματικό επίπεδο των λαών
- περιόρισε στις πόλεις τη μόλυνση του περιβάλλοντος
- δημιούργησε ανεκτές συνθήκες εργασίας
- απελευθέρωσε τον άνθρωπο από τους εξαναγκασμούς του φυσικού περιβάλλοντος
- μείωσε το χρόνο εργασίας
- μείωσε τις αποστάσεις που χώριζαν τους ανθρώπους.

Δεύτερη άποψη:

Η μεγάλη οικονομική ανάπτυξη δεν έφερε τη βελτίωση της ποιότητας ζωής, γιατί:

- στα μεγάλα αστικά κέντρα γεννήθηκε η τρομοκρατία, γιγαντώθηκε η βία, εξαπλώθηκαν τα ναρκωτικά, κυριάρχησε ο φόβος και η ανασφάλεια, έπληξε τους κατοίκους η πλήξη, η μοναξιά, η ανία
- ο υπερκαταναλωτισμός στέρησε την ελευθερία των κατοίκων των μεγαλουπόλεων και τους έκανε δούλους των διαρκώς αυξανόμενων αναγκών τους
- αμφισβητήθηκαν και σχεδόν εξαφανίστηκαν οι παραδοσιακές θρησκευτικές, ιδεολογικές, πολιτικές, εθνικές και ηθικές αξίες
- οι καλλιτεχνικές αναζητήσεις κορέστηκαν με τυποποιημένα πολιτιστικά υποπροϊόντα
- καλλιεργήθηκε η τάση φυγής από τα μεγάλα αστικά κέντρα
- αποκόπηκαν οι μεγαλουπόλεις από τη φύση, η οποία αλόγιστα λεηλατήθηκε και παραμορφώθηκε
- με την αστικοποίηση του πληθυσμού δημιουργήθηκαν άθλιες εργατικές συνοικίες και παρασιτικά επαγγέλματα
- διευρύνθηκε το χάσμα ανάμεσα στις πλούσιες και στις φτωχές τάξεις
- κυριάρχησαν στις μεγαλουπόλεις οι κερδοσκόποι, οι πλαστογράφοι, οι εκμεταλλευτές, οι τρομοκράτες, οι βιαστές, οι ληστές, οι έμποροι ναρκωτικών.

Τρίτη άποψη:

Σύγκριση των δύο απόψεων:

- Στις μεγαλουπόλεις ανέβηκε το βιοτικό επίπεδο, λόγω της μεγάλης οικονομικής ανάπτυξης, χωρίς όμως να βελτιωθεί η ποιότητα της ζωής
- η τεχνολογική πρόοδος έλυσε πολλά προβλήματα, αλλά και δημιούργησε περισσότερα (μετέβαλε τον άνθρωπο σε καταναλωτικό ον, αφείρεσε την ποιότητα της ζωής από το σύγχρονο αστό)
- ο σημερινός άνθρωπος τρέχει για να κερδίσει περισσότερα χρήματα, τα οποία γρήγορα εξανεμίζονται από τον πολλαπλασιασμό των αναγκών του
- μέσα στη σύγχυση του ο σημερινός άν-

Δίαιτα για καλύτερη ποιότητα ζωής!

Αποφεύγεις:

- *Ανθρώπους Αρνητικούς
- *Ανθρώπους Δίθεν
- *Ανθρώπους Ζηλιόφθονους
- *Ανθρώπους που σου κόβουν το χαμόγελο...



Σε ένα Μήνα ,θα έχετε χάσει 8 kg άγχους & μίζεριας και θα έχετε κερδίσει 8 kg χαράς & ανεμελιάς!

θρωπος γκρεμίζει ιδέες και ιδανικά, γίνεται φανατικός, δογματικός και αναρχικός, βρίσκει διέξοδο στους τεχνητούς παραδείσους, δηλαδή στα ναρκωτικά, τη μαστίγια της εποχής μας

- εξαιτίας της απληστίας του εξαφάνισε τα δάση, ανέτρεψε την οικολογική ισορροπία, αύξησε το άγχος του με το γρήγορο ρυθμό ζωής, ανέτρεψε την ψυχική του ισορροπία με την ηχορύπανση

- ικανοποιώντας σχεδόν όλες τις βιοτικές και βιολογικές του ανάγκες, νιώθει ανία, μονοτονία, εσωτερικό κενό

- ανέβηκε σε υλικές κατακτήσεις, αλλ' έχασε τον ηθικό του προσανατολισμό

- διαψεύστηκε στις ελπίδες του για ποιότητα ζωής, γιατί στηρίχτηκε μόνο στην οικονομική ανάπτυξη

- επομένως δε βελτίωσε την ποιότητα της ζωής του με τη μεγάλη οικονομική του ανάπτυξη

- απάντησε ποσοτικά στο πρόβλημα της ζωής του

- μέσα από την ποσότητα αναζητεί την ποιότητα της ζωής του.

Ποιες είναι οι προοπτικές για τη βελτίωση της ποιότητας της ζωής τον σύγχρονου ανθρώπου;

Πρέπει:

- να γεφυρωθεί το χάσμα μεταξύ του πνευματικού και του τεχνικού πολιτισμού

- να εξασφαλίσει το κράτος στους πολίτες ανέσεις, ελεύθερο χρόνο, ψυχαγωγία, μόρφωση, ανεκτές συνθήκες εργασίας, ικανοποιητικούς μισθούς

- να συνεργαστεί ο πολίτης με την πολιτεία

- να συμφιλιωθεί το κράτος με τον πολίτη
- να συμβαδίζει η άνοδος του βιοτικού επιπέδου με τη βελτίωση της ποιότητας της καθημερινής ζωής

- να πάρουν οι ηθικές αξίες την πραγματική τους θέση στην καθημερινή ζωή

- να επικρατήσει το αίτημα του σύγχρονου ανθρώπου: «Ναι στην ποιότητα της ζωής, όχι στην ποσότητα της παραγωγής»

- να πάψει να υπολογίζει ο σημερινός άνθρωπος την επιτυχία του μόνο από τους εντυπωσιακούς αριθμούς της παραγωγής

- να συμβαδίζει ο δείκτης της οικονομικής προόδου με το δείκτη της πνευματικής και ηθικής ωρίμανσης των λαών

- να ανέβει η πνευματική και πολιτιστική στάθμη των λαών.

Γιατί χρειάζεται ένα πρόσθετο τοπικό νόμισμα;

Γιατί χρειάζεται ένα πρόσθετο τοπικό νόμισμα;

Τα χρήματα είναι ένα μέσο ανταλλαγής. Η φύση ενός νομίσματος επομένως καθορίζει τη φύση του εμπορίου. Ένα τοπικό νόμισμα μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να ενισχύσει τις τοπικές επιχειρήσεις και τοπικούς συνεταιρισμούς, να τοπικοποιήσει την οικονομία κρατώντας το χρήμα στον τόπο της παραγωγής, ενισχύοντας το περιβάλλον, την ενέργεια, τον πολιτισμό και κυρίως την δημιουργία ισχυρών κοινωνικών δεσμών, όπως δείχνουν δεκάδες παραδείγματα από την Ιαπωνία ως τις Ηνωμένες Πολιτείες. Κυρίως στην Γερμανία, την Ελβετία και τη Γαλλία με την πολύ ενδιαφέρουσα περίπτωση στην Τουλούζη του "SOL Violette".

Σύμφωνα με τα στοιχεία της Κεντρικής Τράπεζας της Γερμανίας (στοιχεία του 2010) κυκλοφορούν περίπου 67 τοπικά νομίσματα (Regionalgelder) στη Γερμανία, τα οποία ισχύουν και κυκλοφορούν μόνον τοπικά παράλληλα και συμπληρωματικά με το ευρώ, τα οποία έχουν κοινά χαρακτηριστικά, όπως την Ισοτιμία τους με το ευρώ (1:1) και το ότι αυτά που κυκλοφορούν είναι καλυμμένα ως προς την αξία διαπραγμάτευσης. Επίσης, η χρήση τους δεν είναι υποχρεωτική.

Το τοπικό νόμισμα Berliner Regional, εκδόθηκε στο Βερολίνο το 2005 με ισοτιμία 1:1 απέναντι στο Ευρώ. Για την αλλαγή από Berliner Regional σε ευρώ παρακρατείται ένα 5% εκ των οποίων το 3% πάει σε τοπικά και κοινωνικά προγράμματα και το υπόλοιπο 2% καλύπτει τα έξοδα της πρωτοβουλίας του Ομίλου έκδοσης.

Με τα τοπικά νομίσματα, μπορεί κάποιος να πληρώσει, πέραν του ευρώ,



για εμπορεύματα και υπηρεσίες που προσφέρονται από επιχειρήσεις που έχουν ενταχθεί στο δίκτυο και έχουν αποδεχτεί τους σκοπούς του. Είναι προφανές ότι όσο περισσότεροι καταναλωτές και επιχειρήσεις είναι στο δίκτυο, τόσο μεγαλύτερη θα είναι και η κυκλοφορία και συνεπώς η επιτυχία κάποιου τοπικού νομίσματος.

Και στην Ελβετία.

Το μεγαλύτερο συμπληρωματικό νόμισμα στον κόσμο, είναι το λεγόμενο WIR (Wirtschaftsring) που κυκλοφορεί στην Ελβετία και πρωτοεμφανίστηκε το 1934

Τα τοπικά νομίσματα, δεν σκοπεύουν να αντικαταστήσουν το ευρώ ως επίσημο νόμισμα, αλλά προσπαθούν να στηρίξουν τις τοπικές οικονομίες απέναντι στον σκληρό ανταγωνισμό που επιβάλλει η «παγκοσμιοποίηση». Τα τοπικά νομίσματα λειτουργούν ως εναλλακτικά νομίσματα συμπληρωματικά του ευρώ. Με την κυκλοφορία

αυτών των εναλλακτικών νομισμάτων, στηρίζονται οι τοπικές οικονομικές δομές, γιατί η αγοραστική δύναμη δεν μετακινείται, διασφαλίζονται οι θέσεις εργασίας με την ενίσχυση των τοπικών οικονομικών κύκλων.

Το σίγουρο είναι πάντως ότι η όλη προσπάθεια δεν αποσκοπεί στην συσσώρευση κέρδους καθώς ένα ποσοστό της τάξης του 3% από τα πλεονάσματα που δημιουργούνται, διατίθενται για κοινωνικές δαπάνες στην τοπική κοινωνία, όπως π.χ. για την ενίσχυση μιας παιδικής χαράς, ενός αθλητικού συλλόγου, την χρηματοδότηση ενός προγράμματος απεξάρτησης αλκοολικών κ.ά., ενώ το άλλο μέρος της τάξης του 2% λειτουργεί ως κίνητρο και καταβάλλεται σε κάποιον με την αλλαγή των ευρώ σε τοπικά νομίσματα.

Η λειτουργία ενός δικτύου γύρω από ένα τοπικό νόμισμα μπορεί:

- Να ενισχύσει ένα σημαντικό μέρος των τοπικών επιχειρήσεων και

παραγωγών.

- Να ενισχύσει την προστασία του περιβάλλοντος. Η τοπικοποίηση της οικονομίας βοηθά στην συνειδητοποίηση της προστασίας του τόπου μας μέσω της συλλογικής συνείδησης.

- Να ενισχύσει την προβολή του παραδοσιακού χαρακτήρα κάθε περιοχής.

- Να καταπολεμήσει την ανεργία. Ενισχύοντας τις τοπικές επιχειρήσεις να μείνουν στον τόπο τους, διατηρούνται και ανοίγουν θέσεις εργασίας για τον τοπικό πληθυσμό.

- Να δημιουργήσει κοινωνικούς δεσμούς. Οι επιχειρήσεις που συμμετέχουν σε ένα τοπικό δίκτυο έχουν κοινά συμφέροντα μεταξύ τους, αλλά και με την κοινωνία.

- Να προωθήσει τις τοπικές επενδύσεις και όχι την κερδοσκοπία από την τοπική κοινωνία. Τα κεφάλαια που κινούνται και κατατίθενται σε τοπικό νόμισμα μπορούν να ενισχύσουν την ανάπτυξη κοινά χρήσιμων έργων τοπικής ανάπτυξης, του περιβάλλοντος ή νέων επιχειρήσεων, μέσω ενός χρηματοπιστωτικού ιδρύματος τοπικής αλληλεγγύης.

Η τοπικοποίηση μπορεί να ενισχύσει και να αναδιοργανώσει τις τοπικές κοινότητες, προκειμένου να ξεναχτίσουν τις οικονομίες τους. Η οικονομική ανανέωση και η αυξημένη κοινωνική συνοχή επιτυγχάνεται, συγκεκριμένα, μέσα από την επένδυση στις επιχειρήσεις εντάσεως εργασίας, την ανανέωση των οικονομικών υποδομών και την ενίσχυση των προσωπικών υπηρεσιών πρόνοιας σε τοπικό επίπεδο. Οι τοπικές επιχειρήσεις μπορούν να παίξουν κεντρικό ρόλο και έχουν πολλά να κερδίσουν απ' αυτή τη διαδικασία.

ΤΟ ΤΟΠΙΚΟ ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗΣ

Αν στο παρελθόν κυριαρχούσε ο μύθος της πατοδυναμίας της πολιτικής βούλησης και της πολιτικής πρωτοβουλίας, τώρα τείνει να τον διαδεχθεί μια νέα μυθολογία. Η πολιτική εμφανίζεται σήμερα ανήμπορη μπροστά στη δύναμη της παγκόσμιας αγοράς.

Σήμερα τείνει να κυριαρχήσει η ιδέα ότι η μόνη δυνατή πολιτική είναι η παθητική προσαρμογή στις «προσταγές» της παγκόσμιας αγοράς.

Με άλλα λόγια, η αγορά είναι αυτή που επιβάλλει τους κοινωνικούς μετασχηματισμούς, τους οποίους η πολιτική καλείται απλώς να διαχειριστεί και να διεκπεραιώσει. Η παγκοσμιοποίηση λειτουργεί έτσι και ως άλλοθι πολλών εθνικών κυβερνήσεων που θέλουν να δικαιολογήσουν την απροθυμία τους να αντιμετωπίσουν τα μεγάλα κοινωνικά προβλήματα (διεύρυνση ανισοτήτων, φτώχεια, μαζική ανεργία, οικολογική κρίση κλπ.).

Είναι αλήθεια ότι η παγκοσμιοποίηση της οικονομίας διαβρώνει τα παραδοσιακά θεμέλια της κυ-

ριαρχίας τους έθνους – κράτους. Είναι επίσης αλήθεια ότι κάθε εθνική οικονομία εξαρτάται όλο και περισσότερο από την παγκόσμια αγορά και πολλές από τις αποφάσεις που αφορούν το εθνικό πλαίσιο εξαρτώνται από επιλογές που γίνονται σε υπερεθνικό επίπεδο. Ωστόσο η πολιτική δεν ακυρώνεται.

Πάντα υπάρχει χώρος για την πολιτική βούληση. Η παγκοσμιοποίηση δεν μπορεί να μας στερήσει το δικαίωμα και τη δυνατότητα του ορισμού των στόχων και των κανόνων της κοινής μας ζωής. Οι θεσμοί της τοπικής αυτοδιοίκησης μπορούν να γίνουν ένα προνομιακό πεδίο αναζωογόνησης και ανανέωσης της πολιτικής πρωτοβουλίας και δράσης.

Οι θεσμοί της αυτοδιοίκησης και της αποκέντρωσης μπορούν ακριβώς να ξαναφέρουν στο προσκήνιο τον πολίτη και τα προβλήματά του, μπορούν να υποκινήσουν την ενεργητική παρέμβαση των απλών ανθρώπων, να ανανεώσουν το ενδιαφέρον τους και τη συμμετοχή τους στα κοινά.

Η πολιτική δεν είναι μόνο τα μεγάλα γεγονότα

που εμφανίζονται συνήθως στα πρωτοεξίδια των εφημερίδων. Δεν είναι μόνο η κίνηση των αγορών, οι δείκτες των χρηματιστηρίων ή οι κρίσεις, οι συγκρούσεις, οι πόλεμοι και τα συλλογικά δράματα που εκτυλίσσονται στην παγκόσμια σκηνή. Η πολιτική είναι διαρκώς παρούσα στους τόπους και στις δραστηριότητες της καθημερινής ζωής.

Στην τοπική κλίμακα ο αέρας που αναπνέουμε, το νερό που πίνουμε, το περιβάλλον, η απασχόληση, η ανάπτυξη παύουν να είναι έννοιες ξένες κι απόμακρες και γίνονται – ή μάλλον μπορούν να γίνουν – υπόθεση όλων μας.

Στο τοπικό και περιφερειακό επίπεδο είναι δυνατή η πιο άμεση και καλύτερη γνώση των προβλημάτων. Είναι επομένως δυνατή και η πιο αποφασιστική συμμετοχή των πολιτών. Από τη συμμετοχή θα κριθεί το αν θα αλλάξει και θα βελτιωθεί ουσιαστικά η ζωή όλων μας.

ΑΥΤΗ (ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ) ΕΙΝΑΙ Η ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ

Της ΠΙΠΙΝΑΣ Π. ΚΟΥΜΑΝΤΟΥ

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση είναι μια επιπλέον διάσπαση της κεντρικής εξουσίας. Αν υποθέσουμε ότι η εξουσία χωρίζεται οριζόντια σε νομοθετική, εκτελεστική και δικαστική, η αυτοδιοίκηση είναι η κάθετη διατομή της. Είναι αυτή που φέρνει κοντά τους πολίτες με τα σύγχρονα προβλήματα, τους προκαλεί το ενδιαφέρον και τους ωθεί στην ενασχόληση με τα κοινά. Αυτή η ενασχόληση με τα κοινά σε τοπικό επίπεδο, βελτιώνει τον πολιτικό αναλαβητισμό και οδηγεί σε πολιτική πληροφόρηση.

Συνήθως, οι πολίτες δεν ενδιαφέρονται να βελτιώσουν τις γνώσεις τους επάνω στην Πολιτική και την Οικονομία, διότι δεν έχει η γνώση που αποκτούν κανένα πρακτικό, καθημερινό και «χειροπιαστό» πολιτικό αποτέλεσμα.

Όμως μέσω της τοπικής αυτοδιοίκησης, ολόκληρο το κοινωνικό κεφάλαιο μιας πόλης ή μιας περιφέρειας μπορεί να συμμετέχει στην διαμόρφωση της καθημερινότητας και να απολαμβάνει ή... να υφίσταται το αποτέλεσμα της δραστηριοποίησης του.

Στην Ελλάδα, παρά τις προσπάθειες που έγιναν με τον «Καποδίστρια» και τον «Καλλικράτη», δυστυχώς δεν υπήρξε ουσιαστική μεταβίβαση εξουσιών στους πολίτες. Η χώρα μας εξακολουθεί να χαρακτηρίζεται και στην τοπική αυτοδιοίκηση από συγκεντρωτισμό παλαιού τύπου.

Αυτό συμβαίνει για δυο λόγους. Πρώτον γιατί η πολιτική ανεξαρτησία που δόθηκε στους Δήμους και τις Περιφέρειες δεν συνοδεύτηκε από οικονομική και θεσμική ανεξαρτησία. Έτσι η αυτοδιοίκηση δεν μπορεί να διαμορφώσει τοπική, οικονομική πολιτική, αφού δεν έχει δικούς της πόρους, ούτε μπορεί ναβάλει δικούς της κανόνες σε κρίσιμα και ουσιαστικά ζητήματα της καθημερινότητας (π.χ απορρίμματα, χωροταξία), αφού δεν έχει το δικαίωμα. Η αυτοδιοίκηση, με απλά λόγια, εξαρτάται από τον κάθε υπουργό και την εκάστοτε κυβέρνηση.

Δεύτερον διότι οι Ο.Τ.Α (πλην ελαχίστων εξαιρέσεων) υπηρετήθηκαν και υπηρετούνται από τοπικούς άρχοντες με πρότυπα πατριαρχικής προστασίας. Η φράση: «τα παράπονα σου στο Δήμαρχο», δείχνει ακριβώς τον τρόπο τοπικής διακυβέρνησης. Ο Δήμαρχος τελικά αποφασίζει για κάθε θέμα της πόλης. Από τα πιο σύνθετα έως και τα πιο απλά.

Φυσικά όλη αυτή η ανάμιξη στην κάθε τοπική κινητοποίηση ενισχύει τελικά τον προστατευτισμό και συγκεντρωτισμό, αφού για κάθε τι ο καθένας απευθύνεται στο Δήμαρχο και στους Συμβούλους. Κάθε αίτηση διοργάνωσης σε δημοτικό χώρο, πρέπει να φέρει την μαγική φράση: «υπό την αιγίδα», που, πρακτικά, σημαίνει «με την οικονομική υποστήριξη». Αν δεν την φέρει, πολύ απλά δεν γίνεται

σε δημοτικό χώρο. Φυσικά ο χρηματοδότης αποφασίζει τελικά και για την ποιότητα και για την ποσότητα. Διόλου μεμπτό ασφαλώς. Αυτός που έχει τα «γένια έχει και τα χτένια»...

Όμως όλος αυτός ο κύκλος, μακροπρόθεσμα, είχε ως αποτέλεσμα οι τοπικές κοινωνίες να παραμένουν ουσιαστικά αποκομμένες από την λήψη αποφάσεων που τις αφορούν άμεσα. Και όταν δεν αποφασίζεις για τίποτα, δεν αναλαμβάνεις την ευθύνη για τίποτα. Τελικά μένεις πολιτικά αναλφάβητος και σε πείθουν οι μεγαλοστομίες κάθε δημαγωγού, που υπόσχεται ότι θα τακτοποιήσει κάθε σου πρόβλημα «με ένα νόμο και ένα άρθρο»...

Οι τοπικοί άρχοντες πρέπει να ενθαρρύνουν την ανάληψη πρωτοβουλιών και συνεργασιών από τους πολίτες, να ενημερώνουν, χωρίς να λαϊκίζουν, να διευκολύνουν τις κοινωνικές δράσεις, χωρίς να τις καπελώνουν, να θέτουν κανόνες (όπου έχουν τον πλήρη διοικητικό έλεγχο) και να ελέγχουν την τήρησή τους από όλους, να εμπιστεύονται την κοινωνία.

Με λίγα λόγια, οι τοπικοί άρχοντες πρέπει να εκπαιδεύουν τους πολίτες στη δημοκρατία.

Και ο καλύτερος τρόπος για να το κάνουν αυτό είναι μέσα από το είδος της διακυβέρνησης που ασκούν στον τόπο τους.

ΤΟΥ ΝΕΟΦΥΤΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗ

Μετά το σκοτάδι, το φως

Ας ξεκινήσουμε με μια βασική αρχή. Δεν είναι όλοι οι ίδιοι. Η ισοπέδωση που τείνει να επικρατεί σε στιγμές κρίσης του πολιτικού συστήματος έχει διττή αρνητική επίδραση. Από τη μια εξυπηρετεί τους έχοντες την ευθύνη για την κρίση, καθώς τους παρέχει ελαφρυντικά και «ξεπλένει» τις επιλήψιμες δράσεις και συμπεριφορές τους ενώ από την άλλη, το αυθαίρετο αυτό τουσβάλισμα «ενοχοποιεί» και στιγματίζει άδικα τους αδιάφορους και αδέκαστους. Και υπάρχουν και τέτοιοι.

Πώς αντιμετωπίζεις λοιπόν κάτι που έχει ριζές τόσο βαθιές που αγγίζουν σχεδόν κάθε έκφανση του δημόσιου βίου; Πώς αντιμετωπίζεις ένα φαινόμενο τόσο σκοτεινό και καλά κρυμμένο στις παρυφές και στον πυρήνα της πολιτείας μας;

Πολλά μπορούν και πρέπει να γίνουν. Ένα πρώτο βήμα θα μπορούσε να ήταν η επέκταση του «Πόθεν Έσχες» σε στενά συγγενικά πρόσωπα πολιτειακών και πολιτικών αξιωματούχων. Θα μπορούσε επίσης να εξασφαλιστεί η ελεύθερη πρόσβαση σε όλες τις απαραίτητες πληροφορίες με την αξιοποίηση όλων των συμβατικών και ηλεκτρονικών μέσων, προκειμένου να διασφαλιστεί η πλήρης δημοσιότητα στην κρατική δράση.

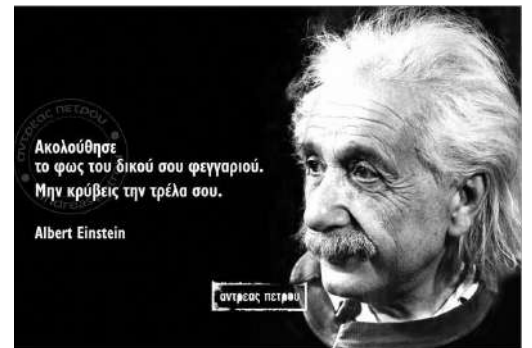
Πέραν τούτων, θεμελιώδη παράγοντα ενίσχυσης της διαφάνειας και εμπέδωσης της εμπιστοσύνης των πολιτών προς την πολιτική αποτελεί και ο έλεγχος του πολιτικού χρήματος. Σε αυτό το πλαίσιο, πρέπει να ληφθούν μέτρα τα οποία θα πείθουν ότι οι πηγές χρηματοδότησης των πολιτικών κομμάτων και των πολιτικών είναι μόνο εμφανείς και σίγουρα όχι άδηλες. Κύρια πηγή της χρηματοδότησης των κομμάτων πρέπει να είναι η δημόσια χρηματοδότηση, ενώ η ιδιωτική χρηματοδότηση πρέπει να περιοριστεί στις εισφορές μελών και φίλων, οι οποίες πρέπει

να είναι πάντοτε ονομαστικές χρηματοδοτήσεις.

Εξάλλου, η υφιστάμενη συνταγματική πρόνοια που προβλέπει ότι εν ενεργεία Βουλευτής δεν δύναται να διωχθεί, συλληφθεί ή φυλακιστεί χωρίς την άδεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου είναι αναχρονιστική και θα πρέπει να τροποποιηθεί άμεσα. Η θωράκιση του Βουλευτή, ειδικά για ποινικά κολάσιμες πράξεις που εκτελούνται εκτός του Κοινοβουλίου είναι, τουλάχιστον παράλογη, και, ως εκ τούτου, δεν θα έπρεπε να αποτελεί μέρος του δικαίου σε μια σύγχρονη, Ευρωπαϊκή Δημοκρατία. Πόσο δε μάλλον, σε μια Δημοκρατία όπου οι πολίτες της απαξιώνουν την πολιτική και τους πολιτικούς, εξαιτίας, ακριβώς, της εμπεδωμένης αντίληψης περί προκλητικής ατιμωρησίας των αιρετών τους αρχόντων.

Έχω την αίσθηση πώς σε κάθε δημόσια συζήτηση που λαμβάνει χώρα και έχει να κάνει με το ζήτημα της διαφθοράς, είναι περισσότερο από εμφανής η απουσία οποιασδήποτε αναφοράς ή πρότασης για αποτροπή δημιουργίας αυτού που ονομάζω «κουλτούρα της διαφθοράς». Πέραν των τιμωρητικών μέτρων ή διατάξεων που προβλέπονται ή προτείνονται για την πάταξη του φαινομένου, πώς μπορούμε να προλάβουμε την εισχώρηση της στο δημόσιο βίο και να την αποβάλουμε προτού καν εκδηλωθεί; Εδώ χρειάζονται πραγματικές τομές.

Μια τέτοια τομή θα αποτελούσε, για παράδειγμα, ο περιορισμός της θητείας των πολιτειακών αξιωματούχων. Πολλές φορές, η μακροχρόνια κατοχή αξιωμάτων από άτομα επιρρεπή στη διαφθορά παρέχει την ευχέρεια εκμετάλλευσης του συστήματος προς ίδιον όφελος. Ενδεχόμενος περιορισμός της θητείας των πολιτειακών αξιωματούχων, φρονώ θα καθιστούσε πιο δύσκολη την ενασχόληση τέτοιων ατόμων με τα κοινά και σε κάθε περίπτωση θα περι-



όριζε τη δυνατότητα τους να επιλοχώρησαν στο σύστημα και να δημιουργήσουν εκείνες τις σχέσεις που θα τους επέτρεπαν να το εκμεταλλευτούν. Ταυτόχρονα, θα επαναπροσδιορίζταν η έννοια της πολιτικής ως λειτουργήματα (κατ' ουσία και όχι κατ' όνομα) στην αντίληψη των πολιτών και θα εξαλείφονταν φαινόμενα επαγγελματικοποίησης της και μετατροπής της σε όχημα εξυπηρέτησης προσωπικών φιλοδοξιών, ή και οικονομικής εξασφάλισης.

Η οικονομική κρίση, απέδειξε τη βαθιά ηθική κρίση, η οποία διάβρωσε θεσμούς, αξίες και δομές, που διαποτίζει σχεδόν κάθε έκφανση του δημόσιου βίου, έκφραση της οποίας αποτελεί και η διαφθορά.

Μιας κοινωνίας, όμως, που έχει την υποχρέωση να κοιτάξει στον καθρέφτη και να αντιληφθεί μια σημαντική πραγματικότητα. Ότι οι δικές της επιλογές είναι που καθορίζουν το χαρακτήρα και το ήθος της ηγεσίας της. Ότι οι δικές της επιλογές είναι που θα ορίσουν τον πολιτικό προσανατολισμό της χώρας. Ότι, εν τέλει, οι δικές της επιλογές είναι που, είτε θα ρίξουν φως στην ελπίδα, είτε θα μας κρατήσουν βυθισμένους στο σκοτάδι της διαφθοράς και της ανηθικότητας.

ΚΟΙΝ.ΣΕΠ ΚΑΙ ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ

ΟΙ ΚΟΙΝΣΕΠ είναι μικρές συνεταιριστικές επιχειρήσεις με μίνιμουμ αριθμό 5 ατόμων, υπάγονται στον Ν. 4430/16, και είναι φορείς της Κοινωνικής και Αλληλέγγυας Οικονομίας, αυτό που υπάρχει στην Ευρώπη ως Κοινωνική Οικονομία, στο οποίο εργάζονται 180.000.000 άνθρωποι, μεσοσταθμικά είναι το 12.5 % το ΑΕΠ της Ευρώπης και είναι ο τρίτος τομέας της οικονομίας μεταξύ του δημόσιου και του κερδοσκοπικού.

ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗ ΑΝΔΡΕΟΥ

Στην Ελλάδα είναι αμελητέα τα νούμερα και πολλές φορές βρίσκονται στο στόχαστρο ως επιχειρήσεις που εξυπηρετούν συμφέροντα.

Να δούμε με πολύ απλά λόγια για να κατανοήσουμε τη λειτουργία των ΚΟΙΝΣΕΠ:

1. Στις ΚΟΙΝΣΕΠ δεν υπάρχει αφεντικό, δι-αχειριστής και πρόεδρος εκλέγεται από τα μέλη της ΚΟΙΝΣΕΠ, 1 μέλος 1 ψήφος ισότιμα, ανεξάρτητα με το τι χρήματα έβαλαν στο κεφάλαιο ίδρυσης της ΚΟΙΝΣΕΠ (συνεταιριστική μερίδα).

2. Οι εργαζόμενοι έχουν σχέση μισθωτής εργασίας και από τα κέρδη το 35% παίρνουν οι εργαζόμενοι, το 5% μένει με αποθεματικό και το 60% διατίθεται για τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας ή επενδύεται στην ΚΟΙΝΣΕΠ για παραγωγικό σκοπό. Ο μισθός είναι αυτός που προβλέπεται από τον νόμο, μπορεί όμως να είναι και αρκετά μεγαλύτερος όταν είναι κερδοφόρα η ΚΟΙΝΣΕΠ, και αυτό αποφασίζεται από τη γενική συνέλευση.

3. Η πρόσληψη προσωπικού γίνεται με απόφαση της γενικής συνέλευσης των μελών και όχι από οποιονδήποτε άλλον παράγοντα, το ίδιο ισχύει και στις διαφοροποιήσεις των μισθών.

Η Κοινωνική Οικονομία είναι ένα εργαλείο για την τοπική αυτοδιοίκηση όταν αυτή πολιτικά είναι με τα συμφέροντα των πολλών. Να δώσουμε ένα παράδειγμα. Ένας Δήμος αδυνατεί να προσλάβει προσωπικό, είτε μειωμένων πόρων ή απαγορευτι-



κού νομοθετικού πλαισίου. Το ερώτημα είναι απλό: Ποιο είναι προτιμότερο; Να δώσει τα χρήματα για τη συγκεκριμένη ανάθεση (συγκομιδή απορριμμάτων, εργασίες πρασίνου, κ.ά.) σε έναν ιδιώτη που θα πάρει για λογαριασμό του το κέρδος και ενδεχομένως να έχει τους εργαζόμενους με ελαστικές συνθήκες εργασίας; Ή να δώσει τα χρήματα σε ΚΟΙΝΣΕΠ, δηλ. στους πολλούς που το κέρδος θα πάει στον μισθό, για την εργασία που προσφέρουν;

Εδώ βλέπουμε τη διαφορά: Και οι 2 λειτουργούν ως επιχειρήσεις με σκοπό το κέρδος, μόνο που στη μία γίνεται αυτοσκοπός και το παίρνει ο ιδιώτης, ενώ στην ΚΟΙΝΣΕΠ είναι για την πληρωμή καλοπληρωμένων μισθών για το σύνολο των εργαζόμενων. Η ΚΟΙΝΣΕΠ, εκτός της σύμβασης με τον φορέα Τοπικής Αυτοδιοίκησης που μπορεί να συνάψει εκτός διαγωνισμού, βάσει του νόμου 4412/16 και 4019/11 μπορεί ως επιχείρηση να δραστηριοποιηθεί και στην τοπική κοινωνία.

Ένα άλλο συμπέρασμα που βγάζουμε για την Κοινωνική Οικονομία είναι, από την τελευταία έκθεση της Mondayagon, της μεγαλύτερης συνεταιριστικής πολυεθνικής με τζίρο 82 δισ. ευρώ και με

χιλιάδες εργαζόμενους, ότι δεν χάθηκαν θέσεις εργασίας γιατί οι εργαζόμενοι εταιρειών που χτυπήθηκαν από την κρίση και έκλεισαν μεταφέρθηκαν σε άλλες εταιρείες του ομίλου που ήταν κερδοφόρες, χωρίς να απολυθούν.

Στο πλαίσιο της Κοινωνικής Οικονομίας είναι και ο νόμος 4513/18 για τις ενεργειακές κοινότητες και εδώ έχουμε το ίδιο σκηνικό με τις ΚΟΙΝΣΕΠ αλλά στον τομέα της ενέργειας. Τα κέρδη από τη σύσταση μιας ενεργειακής κοινότητας πηγαίνουν στους πολλούς και διαχέονται στις τοπικές κοινωνίες, όταν δε είναι μέτοχος ΟΤΑ, μπορεί να λύσει το πρόβλημα της ενεργειακής φτώχειας των πολιτών που υπάρχει στις μέρες μας, καθώς νοικοκυριά αδυνατούν να πληρώσουν για την ενέργεια, ένα αγαθό για την αξιοπρεπή διαβίωση των πολιτών.

Στην Ευρώπη έχουμε εκατοντάδες ενεργειακές κοινότητες με χιλιάδες μέλη. Η Escorower στο Βέλγιο ξεκίνησε να δραστηριοποιείται το 1991. Το σύνολο των επενδύσεών της σε υδροηλεκτρικά, βιομάζα, αιολικά και φωτοβολταϊκά αγγίζει τα 65 εκατομμύρια ευρώ. Είναι ενεργειακός πάροχος από το 2003, αριθμεί 50 χιλιάδες μέλη και καλύπτει το 1,5% της αγοράς. Ένα ποσοστό των κερδών της Escorower επανεπενδύεται, κυρίως χρηματοδοτεί επιτυχημένα εγχειρήματα που έχουν ανάγκη οικονομικής ενίσχυσης, και το υπόλοιπο διανέμεται στα μέλη.

Δείτε σήμερα την πολιτική στην ενέργεια: Στα πλαίσια ιδιωτικοποιήσεων έχουμε παρόχους ενέργειας μετρημένους στα δάκτυλα του ενός χεριού που, χωρίς κφάλαια και επενδύσεις, κέρδισαν από την τεχνική αύξηση τις τιμές του ηλεκτρικού ρεύματος πάνω από 1 δισ. ευρώ, αντί η πολιτική της κυβέρνησης να είναι η μείωση του ρεύματος και η ατέλεια για τους φτωχούς, γιατί δεν μιλάμε για εμπόρευμα αλλά για αγαθό. Με την Κοινωνική Οικονομία δεν ανακαλύπτεις την Αμερική αλλά είναι το αυτονόητο της κοινωνικής συνοχής και μοχλός ανάπτυξης των τοπικών κοινωνιών.

Αυτοδιοίκηση και ιδιωτική επιχειρηματικότητα

Πόσο οι Δήμοι, διευκολύνουν τους επενδυτές, μικρούς και μεγάλους, να αναπτύξουν τις επιχειρήσεις τους.

Πόσο φιλικές είναι οι υπηρεσίες σε αυτούς, πόσο εξυπηρετικές και σαφείς στο τί ζητάνε είναι;

Πόσο εύκολο είναι το νομικό πλαίσιο σε σχέση με τις χρήσεις γης και πόσο το θεσμικό πλαίσιο επιτρέπει να τελειώνουν οι αδειοδοσίες από τα αντίστοιχα τμήματα εμπορίου που έχουν περιέλθει στην Αυτοδιοίκηση.

Πόσο μπορεί να στηρίξει την επιχειρηματικότητα; Μπορεί να αναδείξει τα συγκριτικά πλεονεκτήματα των περιοχών; Μπορεί να οργανώσει τις μικρές επιχειρήσεις των περιοχών;

Μήπως να χρησιμοποιηθούν τα δίκτυα αδελφοποιήσεων για να προωθηθούν τα προϊόντα στο εξωτερικό;

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση, δεν μπορεί, ούτε πρέπει να μείνει απλός παρατηρητής των αλλαγών. Όπως επίσης, δεν πρέπει να γίνει μέρος του προβλήματος, αλλά οφείλει να γίνει μέρος της λύσης του.

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση οφείλει να συμβάλει στην ανάκαμψη της εθνικής οικονομίας και στη δημιουργία των κατάλληλων προϋποθέσεων για βιώσιμη οικονομική ανάπτυξη, μέσω της πολλαπλής στήριξης της επιχειρηματικότητας και των ιδιωτι-

κών επενδύσεων.

Στο επίκεντρο αυτής της προσπάθειας, θα πρέπει να βρίσκονται οι εξής κύριοι στόχοι:

- Η τακτοποίηση -επιτέλους- μεγάλων πολεοδομικών ζητημάτων που αφορούν σε χρήσεις γης, ζώνες οικιστικού ελέγχου, τοπικά χωρικά και άλλα σχέδια που λιμνάζουν εδώ και χρόνια σε πολεοδομικά γραφεία Δήμων και υπουργείων

- Δημιουργία ενός ιδιαίτερα ευνοϊκού περιβάλλοντος για τις υφιστάμενες επιχειρήσεις και συνεχείς προσπάθειες για προσέλκυση και άλλων επιχειρήσεων.

- Ανάδειξη των συγκριτικών πλεονεκτημάτων και των προς αξιοποίηση φυσικών πόρων για αξιοποίηση, προκειμένου να προσελκυσθούν ιδιωτικές επενδύσεις που δημιουργούν θέσεις απασχόλησης και νέα εισοδήματα.
- Πολιτικές για την ενίσχυση των καινοτομιών και των τεχνολογιών σε τοπικό επίπεδο, ώστε αυτές να αξιοποιηθούν από τις επιχειρήσεις και να προσελκυσθούν ιδιωτικά επενδυτικά κεφάλαια.

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση μπορεί να γίνει η «γέφυρα» και ο «κύριος πόλος» για την προσέλκυση και διευκόλυνση της πραγματοποίησης ιδιωτικών επενδύσεων, δίνοντας έμφαση στην υποστήριξη της νεανικής επιχειρηματικότητας με:

- Δημιουργία Γραφείου Υποστήριξης Νέων Επιχειρηματιών, σε επίπεδο Δήμου.

- Ίδρυση Θερμοκοιτίδας Νεοφυών Επιχειρήσεων (start up) για τη «φιλοξενία» καινοτόμων επιχειρήσεων, που θα αξιοποιούν το τοπικό παραγωγικό δυναμικό.

- Συνεργασία με πιστωτικά ιδρύματα (ΤΠΔ;) για την ανάπτυξη χρηματοδοτικών εργαλείων ίδρυσης και λειτουργίας επιχειρήσεων από νέους.

Η αυτοδιοίκηση του αιώνα μας μετά από την άγρια εφηβεία της δεκαετίας του 2000 και τα δύσκολα χρόνια... αναζητήσεων που ακολούθησαν, λογικά εισέρχεται σε μία εποχή ωριμότητας.

“Η κομψότητα δεν έγκειται στο να τραβήξεις την προσοχή κάποιου, αλλά στο να παραμείνεις στην μνήμη κάποιου”. Giorgio Armani

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΕΞΥΠΝΕΣ ΠΟΛΕΙΣ;

Απώτερος σκοπός μιας «Έξυπνης Πόλης» είναι η βελτίωση της ποιότητας ζωής των πολιτών. Έξυπνη Πόλη... σημαίνει ενημερωμένοι πολίτες!

Η «συνεργασία» με τους πολίτες ξεκινάει με την διαδικασία της ενημέρωσης τους για τις δυνατότητες που τους προσφέρει ο Δήμος τους, τα έργα που πραγματοποιούνται στην περιοχή τους, χρηστικές πληροφορίες για τις υπηρεσίες και τις δομές, τους δημοτικούς χώρους αναψυχής (πάρκα, χώροι πρασίνου), τις υποδομές, τις πολιτιστικές εκδηλώσεις, τα προβλήματα που επιλύθηκαν στη γειτονιά τους.

Μια τέτοια λύση είναι η δημιουργία μίας διαδικτυακής «Δημοτικής Χαρτογραφικής Πύλης» μέσα από την οποία όλες οι πληροφορίες είναι διαθέσιμες στους πολίτες συγκεντρωμένη πάνω σε ένα χάρτη. Με αυτόν τον τρόπο οι πολίτες μπορούν να πληροφορούνται για τις δυνατότητες που τους προσφέρει η πόλη τους και τι συμβαίνει στη γειτονιά τους άμεσα, εύκολα και απλά από ένα και μόνο «σημείο» όπως είναι ένας χάρτης.

Έξυπνη Πόλη... καλύτερη διαχείριση και παρακολούθηση του Περιβάλλοντος

Η μείωση των περιβαλλοντικών πιέσεων στις σύγχρονες πόλεις απαιτεί τη συνεργασία και την ενημέρωση των πολιτών για τα περιβαλλοντικά θέματα της περιοχής τους καθώς και την «ενσωμάτωση» τους στη διαδικασία της λήψης των αποφάσεων. Μια δυναμική λύση είναι η άμεση συνεργασία πάνω σε ένα χάρτη, ακόμα και σε πραγματικό χρόνο.

Έξυπνη Πόλη... αποτελεσματικότερη διαχείριση των υποδομών και έργων

Η Γεωχωρική τεχνολογία αποτελεί ένα σύγχρονο εργαλείο στα χέρια των Τοπικών Φορέων. Η συνεργασία των αρμόδιων υπηρεσιών ενός οργανισμού πάνω σε χάρτη και η διαμοίραση της πληροφορίας μεταξύ αυτών αλλά και εξωτερικών συνεργατών συμβάλει στην αρτιότερη διαχείριση αλλά και στη βελτίωση της διαδικασίας λήψης αποφάσεων. Για παράδειγμα, η διαχείριση και η παρακολούθηση του οδικού δικτύου, των νέων έργων, των χώρων αναψυχής και άθλησης, του ηλεκτροφωτισμού, των απορριμμάτων, των χώρων πρασίνου και πάρκων αποτελούν δράσεις των τοπικών φορέων και η αποτελεσματικότερη υλοποίηση τους συμβάλει αποφασιστικά στη βελτίωση της καθημερινότητας των πολιτών.

Έξυπνη Πόλη... βιώσιμες και απλές λύσεις για την ορθολογική διαχείριση του νερού

Η διαχείριση και η παρακολούθηση της ποιότητας και της ποσότητας του νερού αποτελεί ένα από τα φλέγοντα θέματα στις μέρες μας. Η διαχείριση ξεκινάει με την καταγραφή (θέσης και περιγραφικών δεδομένων) των θέσεων υδροληψίας και των υποδομών ύδρευσης και άρδευσης καθώς επίσης περιλαμβάνει και την ολοκληρωμένη διαχείριση των λεκανών απορροής. Η ενσωμάτωση της γεωχωρικής πληροφορίας κρίνεται απαραίτητη σε τέτοιες δράσεις και η αυτοματοποίηση των διαδικασιών αποτελεί ένα από τους σημαντικότερους παράγοντες για την αποτελεσματικότερη διαχείριση των υδατικών πόρων.

Συνοψίζοντας

Η έννοια της «Έξυπνης Πόλης» είναι μία διαρκής εξέλιξη διαφόρων διαδικασιών για την αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση των σύγχρονων προκλήσεων μέσα από την ενσωμάτωση και τη χρήση των ψηφιακών τεχνολογιών.

Οι «Έξυπνες Πόλεις» θέλουν... ΑΠΛΕΣ, ΕΥΚΟΛΕΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΕΦΙΚΤΕΣ ΛΥΣΕΙΣ

ΤΑ ΤΡΟΦΙΜΑ, Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΚΛΙΜΑ

Απο τις αρχές του 2008, κρίση των τροφίμων έκανε την εμφάνισή της ως επειγόν θέμα.

Η βιομηχανοποιημένη γεωργία και τα παγκοσμιοποιημένα συστήματα παραγωγής τροφίμων έχουν προβληθεί ως φθηνές και άφθονες πηγές τροφής. Ωστόσο τα τρόφιμα δεν είναι πλέον φθηνά.

Αρχικά, τις πρώτες μέρες της παγκοσμιοποίησης, οι αγρο-εταιρείες που κυριαρχούν στο εμπόριο, μείωσαν τις τιμές ώστε να καταλάβουν την αγορά. Η κλιματική αλλαγή και η μετατροπή της παραγωγής τροφίμων σε βιοκαύσιμα προσθέτουν ακόμα μια αυξητική πίεση στις διεθνείς τιμές. Αυτή η αύξηση είναι που υπογραμμίζει την ανάγκη του να εστιαστούμε στην διατροφική αυτόρκεση. Είναι τόσο πολιτικά όσο και οικονομικά σημαντικό να εστιαστούμε σε απεξάρτηση όσον αφορά τα τρόφιμα και την γεωργία.

Ενώ εκατομμύρια ανθρώπων πεινάνε, τα κέρδη των εταιρειών αυξάνονται. Η Cargill αύξησε τα κέρδη της κατά 30% το 2007. Τα κέρδη της Monsanto αυξήθηκαν κατά 44%. Η Monsanto αύξησε τις τιμές των σπόρων καλαμποκιού από 100\$/τσουβάλι σε 300\$/τσουβάλι.

Το δεύτερο μισό του 2008 χαρακτηρίστηκε από την οικονομική κρίση. Τρισεκατομμύρια έχουν ξοδευτεί από κυβερνήσεις για να αποτρέψουν την πτώχευση τραπεζών και οικονομικών ιδρυμάτων. Ωστόσο αυτές οι προσπάθειες ανάκαμψης δεν λειτουργούν. Η κατάρρευση του οικονομικού συστήματος είναι σύμπτωμα βαθύτερων ρωγμών που δεν θεραπεύονται με τα τσιρότα των κυβερνητικών εγυρήσεων.

Τα βιομηχανικά βιοκαύσιμα αντιμετωπίστηκαν ως η θεραπεία για την κλιματική αλλαγή, ωστόσο επιτάχυναν την κρίση των τροφίμων μετατρέποντας το καλαμπόκι και τη σόγια σε αιθανόλη και βιο-ντίζελ.

Το 2006 οι ΗΠΑ χρησιμοποίησαν το 20% της παραγωγής καλαμποκιού για την παραγωγή 5 δισ γαλονιών αιθανόλης η οποία κάλυψε μόλις το 1% της κατανάλωσης. Τα βιοκαύσιμα επέτειναν επίσης τις δυσοιωνές εικασίες για τα αγροτικά προϊόντα, οι οποίες συνδέονται με την κρίση των τροφίμων και της οικονομίας.

Οι λύσεις που προέκυψαν από το Διεθνές Συνέδριο για την Κρίση των Τροφίμων και του Κλίματος τον Ιούνιο του 2008 εστίαστηκαν στην αυξημένη χρήση χημικών λιπασμάτων και υβριδικών σπόρων. Ωστόσο τα χημικά λιπάσματα είναι μια κύρια αιτία της Κλιματικής Αλλαγής. Σύμφωνα με την έκθεση του IPCC για το 2007, τα νιτρικά λιπάσματα συνεισφέρουν το 38% των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου στη γεωργία. Το οξείδιο του Αζώτου [που απελευθερώνουν τα λιπάσματα] είναι 300 φορές πιο ισχυρό αέριο του θερμοκηπίου από το διοξείδιο του Άνθρακα.

Μια γεωργία που βασίζεται σε χημικά και γενετικά τροποποιημένους οργανισμούς είναι μια γεωργία που απαιτεί χρηματοδότηση και πίστωση για την αγορά ακριβών εξωτερικών εισροών. Η πίστωση οδηγεί σε χρέη και τα χρέη σε αυτοκτονίες αγροτών. Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία, περισσότεροι από 160.000 αγρότες έχουν αυτοκτονήσει στην Ινδία από το 1997, με την "φιλελευθεροποίηση" του τομέα της σπόροπαραγωγής η οποία επέτρεψε και το μονοπώλιο του εμπορίου των σπόρων.

Μια γεωργία που βασίζεται σε χημικά και πιστώσεις είναι μια γεωργία που ελέγχεται από μεγάλες εταιρείες. 5 μεγάλες εταιρείες βιοτεχνολογίας ελέγχουν την παγκόσμια παροχή σπόρων και αγροχημικών. 5 μεγάλες εταιρείες γεωργικών προ-

ϊόντων ελέγχουν την παραγωγή τροφίμων. Όταν εταιρείες ελέγχουν την γεωργία, οι σπόρους και τα τρόφιμα γίνονται προϊόντα. Τα προϊόντα αυξάνουν τα κέρδη των εταιρειών. Το κέρδος τότε γίνεται ο κύριος σκοπός της γεωργίας, και όχι η φροντίδα της γης, των ειδών, των ανθρώπων. Ως προϊόν, η τροφή κατευθύνεται εκεί όπου θα κερδίσει περισσότερο. Προορίζεται για να κινεί αυτοκίνητα κι όχι για να ταίριζε ανθρώπους. Η Παγκόσμια Τράπεζα έχει δηλώσει πως 75% της αύξησης των τιμών των τροφίμων προέρχεται από την μετατροπή της τροφής σε βιοκαύσιμα. Το υπόλοιπο 25% προέρχεται από επενδύσεις και χρηματοδοτήσεις τραπεζών, οι ίδιες δυνάμεις που προκάλεσαν και την χρηματιστηριακή κατάρρευση. Αν δεν ελεγχθούν, μπορούν να οδηγήσουν σε μια κατάρρευση του συστήματος παραγωγής τροφίμων και σε λιμό ευρείας κλίμακας.

Η Πρωτοβουλία Υπευθυνότητας του Αγροεμπορίου (AAI) δήλωσε πως "η μαζική κερδοσκοπία στην οικονομία των αγρο-προϊόντων...οδήγησε τις τιμές του σταριού, και των τροφίμων πέρα από το να έχουν πρόσβαση σε αυτά εκατοντάδες εκατομμυρίων κόσμοι σε ολόκληρη τη γη". Σύμφωνα με τον FAO από τον Απρίλη του 2008, 30% της αστάθειας των τιμών καλαμποκιού και 40% της σόγιας δεν είχαν να κάνουν με τις βασικές αρχές της αγοράς. Αυτό δεν είχε κάποια σχέση σχετικά με τη προσφορά και ζήτηση, αλλά με τα πονταρίσματα που γίνονται στο παγκόσμιο καζίνο.

Όπως οι Michael Masters και Adam White έχουν δηλώσει "όταν κερδοσκόποι επενδυτές ρίχνουν μεγάλα ποσά στη αγορά προϊόντων και αγοράζουν μεγάλες ποσότητες από μελλοντικά συμβόλαια, οι τιμές ανεβαίνουν. Όταν αποσύρουν μεγάλα ποσά και πουλάνε μεγάλα ποσά απο μελλοντικά συμβόλαια, οι τιμές πέφτουν.

Η οικονομική κρίση, η κρίση των τροφίμων και η κλιματική κρίση έχουν κοινές ρίζες, μια οικονομία βασισμένη στο χρέος, χρέος στη φύση, χρέος στους αγρότες, χρέος στους πολίτες. Πρόκειται για μια οικονομία η οποία διέπεται από φανταστικές συλλήψεις, όπως ότι μια εταιρεία είναι ένα νομικό πρόσωπο, όπως τα συμβόλαια και τις παράπλευρες χρεωστικές υποχρεώσεις, από συλλήψεις ότι εταιρείες όπως η Monsanto "εφευρίσκουν" σπόρους οι οποίοι είναι πνευματική τους ιδιοκτησία ή ότι η γονιμότητα του εδάφους προέρχεται από τα εργοστάσια λιπασμάτων και ότι τα τρόφιμα ως προϊόντα μπορούν να θρέψουν τον κόσμο.

Και οι τρεις κρίσεις, οι οποίες έχουν κοινές ρίζες έχουν και κοινή λύση. Η λύση είναι το να ζεις σύμφωνα με τους κανόνες της Γης, αναγνωρίζοντας ότι ο πραγματικός πλούτος είναι ο πλούτος της φύσης και πως στην οικονομία της φύσης υπάρχει αφθονία, δικαιοσύνη και τρόφιμα για όλους.

Η οικολογική γεωργία η οποία βασίζεται σε φυσικούς οικολογικούς νόμους είναι η λύση στην κρίση των τροφίμων, του κλίματος και της οικονομίας.

Μια οικολογική γεωργία που στηρίζεται στην βιοποικιλότητα δίνει υψηλότερη θρέψη και ποσότητα τροφίμων ανά εκτάριο απ' ότι η βιομηχανική γεωργία. Μειώνει τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου και μετριάει την κλιματική αλλαγή, ενώ βοηθάει στο να προσαρμολοστούμε σε αυτή. Αν απελευθερώνει του αγρότες απο χρέη και αυτοκτονίες.

Όταν στρεφόμεστε στην βιοποικιλότητα και την Γη, δεν χρειαζόμαστε πίστωση, κεφάλαιο και χημικά. Μια γεωργία απαλλαγμένη απο γενετικά τροποποιημένους οργανισμούς, χημικά και χρηματιστηριακή πίστωση είναι η λύση στην τριπλή κρίση.

Vandana Shiva

Τοπική Αυτοδιοίκηση και Πράσινη Κοινωνική Οικονομία

Υπάρχει σήμερα η επείγουσα ανάγκη-προτεραιότητα η Τοπική Αυτοδιοίκηση να εργασθεί για τη δημιουργία ενός νέου τοπίου ανάπτυξης, αξιοποιώντας σημαντικές ευκαιρίες και δυνατότητες που προσθέτουν μεγάλο αριθμό νέων θέσεων εργασίας, είτε άμεσα, μέσα από τη δημιουργία νέων δημοτικών επιχειρηματικών δραστηριοτήτων είτε έμμεσα, μέσα από την υποστήριξη της λεγόμενης κοινωνικής επιχειρηματικότητας, της κοινωνικής και αλληλέγγυας οικονομία (τρίτος τομέας).

Κοινωνική Οικονομία

Δίπλα από την εμπορευματική οικονομία (που υλοποιείται από τους οικονομικούς φορείς και ρυθμίζεται από τις δυνάμεις της αγοράς), και τη δημόσια ή κρατική (η οποία υλοποιείται από το κράτος με βάση την αναδιανεμητική αρχή), υπάρχει και η οικονομία που υλοποιείται από τους πολίτες με δική τους πρωτοβουλία και δεν διέπεται από την αρχή του ανταγωνισμού αλλά από τις αρχές της αμοιβαιότητας, της συνεργατικότητας και της εμπιστοσύνης.

Τα έσοδα από την οικονομική δραστηριότητα των κοινωνικών επιχειρήσεων κατευθύνονται αφενός στους παραγωγούς, οι οποίοι εξασφαλίζουν δίκαιο και αξιοπρεπές εισόδημα, αφετέρου αξιοποιούνται για τη βελτίωση της εν λόγω δραστηριότητας και δεν αποτελούν το βασικό κίνητρο της επιχειρηματικής δραστηριότητας.

Όπως δείχνει η διεθνής εμπειρία, κυρίως σε Γαλλία και Γερμανία όπου έχει αναπτυχθεί η κοινωνική οικονομία, ιδίως την τελευταία δεκαετία (ενδεικτικά, στη Γαλλία υπάρχουν περίπου 500 ενώσεις κοινωνικής οικονομίας διαφόρων μορφών –συνεταιρισμοί, δίκτυα κλπ.– στις οποίες σήμερα συμμετέχουν 25.000 νοικοκυριά) Στη χώρα μας η πρόκληση της κοινωνικής οικονομίας έχει να κάνει με μια νέα οργάνωση της διακυβέρνησης της κοινωνίας των πολιτών. Η κοινωνική οικονομία αποτελεί το πρόκριμα για την καλή λειτουργία της κοινωνίας των πολιτών.

Πράσινη Κοινωνική Οικονομία

Αν και η κοινωνική οικονομία κινείται παράλληλα με το πλαίσιο των αγορών, έχει την ιδιαιτερότητα να στηρίζεται σε ευρεία κοινωνική βάση, να υιοθετεί συλλογικά κριτήρια κατανομής κερδών, να αναπτύσσει ιδιαίτερη σχέση αλληλεγγύης με το περιβάλλον και να προωθεί την κοινωνική συνοχή.

Σε γενικές γραμμές, η κοινωνική οικονομία συνδέεται ή δραστηριοποιείται στα παρακάτω πεδία:

- κοινωνική ενσωμάτωση
- τοπική ανάπτυξη
- βιώσιμη ανάπτυξη
- πρόληψη κοινωνικών ανισοτήτων
- ενίσχυση του κοινωνικού ιστού και ενδυνάμωση του κοινωνικού κεφαλαίου.

Στην παρούσα συγκυρία, η στόχευση της πράσινης κοινωνικής οικονομίας αποκτά προστιθέμενη κοινωνική και περιβαλλοντική αξία. Η οικονομική κρίση που βιώνει η Ελλάδα, αναδεικνύει τα αδιέξοδα του «τυφλού» αναπτυξιακού μοντέλου που ακολούθησε η χώρα τα τελευταία 30 χρόνια, ενός μοντέλου που βασίστηκε στην εξωπραγματική υπόθεση ότι η καταστροφή του περιβάλλοντος και η υπερεκμετάλλευση των φυσικών πόρων μπορούσαν να γίνονται αζημίως, χωρίς να πληρώνει κανείς το κόστος των συνεπειών.

Ως πράσινη κοινωνική οικονομία θα μπορούσε να

περιγραφεί το είδος εκείνο της κοινωνικής οικονομίας όπου οι παραγωγικές και καταναλωτικές δραστηριότητες που εμπεικλείει προστατεύουν και βελτιώνουν το περιβάλλον. Δράσεις που εξασφαλίζουν τη μακρά χρήση των προϊόντων, βελτιώνουν τη γη με οικολογικές καλλιεργητικές μεθόδους, μειώνουν τις αποστάσεις για τους μετακινούμενους, ευνοούν την αυτοκατανάλωση και βελτιώνουν τον αστικό χώρο, αποτελούν συστατικά στοιχεία της πράσινης κοινωνικής οικονομίας. Έτσι, τελικά η πράσινη κοινωνική οικονομία επιτυγχάνει σε μια κρίσιμη διπλή στόχευση: ενισχύει οικονομικά τους ασθενέστερους, εξασφαλίζοντας καλύτερους όρους προστασίας και βελτίωσης του περιβάλλοντος.

Σε αυτή την προσπάθεια, κομβικό ρόλο οφείλει και μπορεί να έχει η Τοπική Αυτοδιοίκηση μέσα από γόνιμες συνεργασίες με κοινωνικές και περιβαλλοντικές οργανώσεις.



Ενδεικτικές δράσεις Πράσινης Κοινωνικής Οικονομίας

A. Στέγη, κοινωνική πολιτική υποστήριξη ευπαθών ομάδων

Αξιοποίηση των ακινήτων της ΚΕΔ (κενά και μη εκμεταλλεζόμενα διαμερίσματα) για την απόδοση μέσω του δήμου σε φτωχές οικογένειες με πολύ χαμηλό τίμημα. Βασική υποχρέωση των ενοίκων: η μερική ανακαίνιση των παραχωρούμενων διαμερισμάτων και η καλή συντήρησή τους. Να ζητηθεί από την Εκκλησία η παραχώρηση με τους ίδιους όρους με την ΚΕΔ των επίσης χιλιάδων κλειστών διαμερισμάτων-κληροδοτημάτων που διαθέτει, για τη στέγαση φτωχών οικογενειών.

Αξιοποίηση σχολαζουσών κληρονομιών από επιχειρήσεις κοινωνικής οικονομίας

Εθελοντές για υποστήριξη ηλικιωμένων.

Εθελοντές για ανακαίνιση σπιτιών για άπορους και ηλικιωμένους.

Πρωτοβουλίες δια βίου μάθησης (σεμινάρια, διαλέξεις, μαθήματα) για ενήλικες.

Φροντιστηριακή υποστήριξη μαθητών στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, με δωρεάν διδακτική στήριξη και δωρεάν ή πολύ φθηνό φροντιστήριο στο σχολείο το απόγευμα.

B. Υποστήριξη εισοδήματος και νεανικής επιχειρηματικότητας

Ίδρυση Ηθικής Τράπεζας. Αντικείμενο, η χρηματοδότηση της νεανικής καινοτομίας επιχειρηματικότητας μικρής κλίμακας και της κοινωνικής οικονομίας. Δάνεια όχι πολύ μεγάλων ποσών, με μακρά αποπληρωμή και χαμηλό επιτόκιο. Το αρχικό κεφάλαιο που απαιτείται θα μπορούσε να σχηματισθεί από επιφανείς οικονομικά πολίτες που θα προσκλη-

θούν να συμβάλουν (θα παίρνουν και καλύτερο επιτόκιο). Οι ΟΤΑ που θα εμπλέκονται θα εγγυώνται τα ποσά –πχ μέχρι 150.000 – 200.000 ανά καταθέτη. Εναλλακτικά, θα μπορούσε –φθηνότερα, χωρίς εγγυητική επιστολή στην Τράπεζα της Ελλάδας- να πρωτοστατήσουν οι ΟΤΑ για να ανοίξουν παραρτήματα ηθικής τράπεζας από άλλες χώρες της Ε.Ε. Αναστηλώσεις-αναπαλαιώσεις κτιρίων με χρηματοδοτήσεις από τράπεζες και συνεκμετάλλευση 50-50% των κτιρίων

Σεμινάρια αυτοκατανάλωσης (εκμάθηση παραγωγής τροφών –ζυμαρικά, μαρμελάδες-, μαθήματα μαγειρικής κοκ)

Συνεταιρισμοί γυναικών που μαγειρεύουν φρέσκα καθημερινά - κιδσκια διάθεσης παντού, καλές τιμές (ένταση εργασίας)

Μόνιμες λαϊκές αγορές τοπικών και βιολογικών προϊόντων

Επαναχρησιμοποίηση προϊόντων, ελεύθερο ανταλλακτήριο ειδών σε καλή κατάσταση, ανταλλαγές βιβλίων κοκ

Οργάνωση θεματικών δράσεων για επισκέπτες από ομάδες κοινωνικής οικονομίας (π.χ. περίπατοι ειδικού ενδιαφέροντος στην πόλη, όπως περίπατοι σε αρχαιολογικούς χώρους κοκ), διάχυση της τεκμηριωμένης έντυπης και ηλεκτρονικής ενημέρωσης προς κάθε ενδιαφερόμενο για την ιστορία, τα αξιοθέατα και τα δρώμενα σε κάθε πόλη-περιφέρεια, ανάπτυξη σύγχρονων πολιτιστικών γεγονότων, ακόμη και σε καθημερινή βάση κατά τη διάρκεια της τουριστικής περιόδου (συναυλίες από μικρά σχήματα, θεατρικά δρώμενα, φεστιβάλ και γιορτές γευσίγνωσιας, κοκ), παράλληλα με την συστηματική ανάπτυξη ειδικών μορφών τουρισμού (συνεδριακός, θρησκευτικός, γαμήλιος τουρισμός, οικοτουρισμός στην πόλη - birdwatching κ.α.).

Γ. Υποστήριξη ανάπτυξης πράσινης κοινωνικής οικονομίας

Πρώθηση συνεταιρισμών παραγωγών-καταναλωτών βιολογικών προϊόντων. Μικροί βιοκαλλιεργητές παραγωγοί θα μπορούσαν με την υποβοήθηση του δήμου να οργανωθούν σε κλειστά δίκτυα διάθεσης και διανομής με τους καταναλωτές. Παραμερίζοντας το παρλόγο κέρδος των μεσαζόντων με έναν αποτελεσματικό μηχανισμό διανομής, οι απεγνωσμένοι σήμερα βιοπαραγωγοί θα μπορούσαν να διαθέσουν τα προϊόντα τους σε πολύ καλύτερες τιμές σε εκατοντάδες χιλιάδες καταναλωτές που διψούν για φθηνά ποιοτικά βιολογικά προϊόντα. Η οργάνωση των δικτύων θα δημιουργούσε πολλές νέες θέσεις εργασίας στους χώρους συσκευασίας και διάθεσης, καθώς και στο σύστημα διανομής. Τα οφέλη από μια τέτοια δικτύωση θα ήταν πολλά. Το κύριο όφελος έχει να κάνει με τη διασφάλιση της συνέχισης της ενασχόλησης των παραγωγών με τη βιολογική γεωργία. Επίσης, η επιτυχής λειτουργία του μοντέλου αυτού θα ενθάρρυνε πολλές χιλιάδες ακόμη αγρότες μικρής και μεσαίας παραγωγικής δυνατότητας να στραφούν στη βιολογική γεωργία.

Δίκτυα ανταλλαγής δωρεάν υπηρεσιών (μαθήματα ξένων γλωσσών, baby sitting, φροντίδα ηλικιωμένων, μαστορέματα), μεταξύ των δημοτών, από λίστες ενδιαφερόμενων που θα οργανώνει ο δήμος (έχει εφαρμοσθεί σε Παρίσι, Βιέννη και αλλού).

Με θέα τη θάλασσα

Του Ιατρού **ΜΑΝΟΛΗ ΚΑΛΛΕΡΓΗ**

Η πορεία των κοινωνιών προς τα εμπρός, προς την πρόοδο, είναι πάντα μια αργή και περιπετειώδης διαδικασία. Αυτό διδάσκει η ιστορία. Άρα, δεν πρέπει να βιαζόμαστε. Αρκεί μόνο να διαθέτομε κοινό νου, τετράγωνη λογική, στοιχειώδη πολιτική σκέψη και να ζούμε με θέα τη θάλασσα!

Να ζούμε με θέα τη θάλασσα. Αυτή, μωρό μου, είναι η δική μου θεωρία.

Τι ακριβώς εννοώ; Με την έκφραση αυτή προσπαθώ να προσεγγίσω κάτι που θα μπορούσαμε να ονομάσουμε ευαισθησία, καλαισθησία, ενόραση, υπέρβαση. Εκείνη η θέα προς τη θάλασσα είναι το φίλτρο που θα εξασφαλίζει μόνο τις ενάρετες και θα αποτρέψει τις κιτς - σκάρτες επιλογές. Εκείνη είναι που μπορεί να μετατρέψει την ουτοπία σε πραγματικότητα.

Με θέα τη θάλασσα. Γιατί η φύση ποτέ δε σφάλει. Πάρε λοιπόν μωρό μου τώρα γομολάστιχα και σβήσε όλες τις άχρηστες γνώσεις που σου έχει φορτώσει στο κεφάλι το γερασμένο εκπαιδευτικό μας σύστημα. Ελάχιστες από αυτές σου χρειάζονται πραγματικά. Αυτό που στ' αλήθεια σου χρειάζεται είναι το εξεταστικό βλέμμα, η γνήσια κριτική σκέψη, η αμφισβήτηση, η καινοτομία, η πολιτική.

Ναι, η πολιτική. Μην ακούς αυτά που έντεχνα προσπαθούν να περάσουν στον κόσμο και ιδίως στους νέους το μήνυμα «η πολιτική είναι βρώμικη, μακριά από την πολιτική». και άλλα παρόμοια.. Μπορεί τα πολιτικά πρόσωπα να μας έχουν γενικά απογοητεύσει την σήμερα ημέρα, αλλά η πολιτική η ίδια δεν μας φταίει. Η πολιτική είναι κάτι μεγάλο που δεν μπορείς να το κλωστήσεις, μωρό μου. Στο κάτω της γραφής, ορίστε, πάρτε πρωτοβουλία εσείς οι νέοι, αλλάξτε την πολιτική σύμφωνα με τα ιδανικά και τα μέτρα σας.

Ο πολιτική προϋποθέτει αρχές. Ένας πολιτικός

χωρίς αρχές συσσωρεύει απίστευτα δεινά για ένα λαό. Ο πολιτικός πρέπει να διαθέτει βαθιά καλλιέργεια, πλατειές ιδέες, ευθυκρισία και αποφασιστικότητα. Όσο το δυνατό περισσότεροι πολίτες πρέπει να ασκούνται στην (και να ασχολούνται με) την πολιτική. Ο ακέραιος πολιτικός και ο σωστός πολίτης πρέπει να ζουν κι οι δυο με καθημερινή θέα προς τη θάλασσα.

Η πολιτική δεν είναι ούτε αμιγής επιστήμη ούτε αμιγής τέχνη. Είναι ένα μίγμα επιστήμης, τέχνης, έμπνευσης, οράματος. Ο σωστός πολιτικός είναι ένας άνθρωπος με σιδερένια νεύρα. Ούτε ορμά ούτε διστάζει. Ούτε βιάζεται ούτε δε βιάζεται. Ενεργεί – αντιδρά όταν πρέπει, σαν να υψώνεται μπροστά στα μάτια του μια ταμπέλα που γράφει «ΤΩΡΑ». Οι περισσότεροι δεν τη βλέπουν αλλά φτάνει που τη βλέπει εκείνος.

Το βασικό χαρακτηριστικό της αυριανής κοινωνίας θα είναι ο ανοιχτός χαρακτήρας της. Ανοιχτός για το καλύτερο και για το χειρότερο. Οι παραδοσιακές δομές, οι κατεστημένες τάξεις, οι ιεραρχίες, θα ανατρέπονται και θα αναθεωρούνται κάθε μέρα. Η βασική απαιτούμενη αρετή για την επιβίωση θα είναι η κινητικότητα. Όσοι μένουν ακίνητοι θα καταποντίζονται. Πάιρνομε λοιπόν και κρατάμε την ταυτότητά μας, πολύτιμη κι ατίμητη κληρονομιά μας για τους αιώνες, και νοιώθοντας σιγουριά στη βάση αυτής της κληρονομιάς προχωρούμε προς το μέλλον χωρίς φόβο κανένα, με μια γνήσια πολιτική αρχών σαν λάβαρο μπροστά μας.

Έτσι μωρό μου, δεν μας ενδιαφέρουν ούτε μας χρειάζονται οι σωτήρες, οι αυθεντίες, οι ήρωες. Ξέχασέ το, δεν υπάρχουν ήρωες. Μην πιστεύεις τα παραμύθια τους. Απόρριψε τη λογική τους. Να πιστεύεις μόνο στην ανανέωση, στην κριτική σκέψη, στους ανοιχτούς ορίζοντες, στις ιδέες που συλλαμβάνει ο νους σου τις στιγμές που αφήνεσαι να ονειρεύεσαι με θέα τη θάλασσα. Τόσο απλά, τόσο συναρπαστικά, τόσο αμείλικτα.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 11

ΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΔΙΚΤΥΑ ΩΣ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΗ ΤΗΣ ΠΡΑΣΙΝΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Τα κοινωνικά δίκτυα είναι οι νέες μορφές κοινωνικής αυτο-οργάνωσης που προωθούν την ουσιαστική συμμετοχή των πολιτών τόσο στα κοινά όσο και στις παραγωγικές και οικονομικές λειτουργίες της κοινωνίας. Είναι δίκτυα εθελοντικά και αυτενεργά, δίκτυα που δεν κατευθύνονται από πολιτικά, επιχειρηματικά ή άλλα κέντρα εξουσίας, δίκτυα τα μέλη των οποίων προέρχονται από το πιο δραστήριο και συνειδητοποιημένο τμήμα της Κοινωνίας των Πολιτών.

Η δράση αυτών των δικτύων μπορεί να είναι φυσικά και επιχειρηματική, προς την κατεύθυνση πάντα της κοινωνικής, και εν προκειμένω πράσινης, επιχειρηματικότητας. Η ανάπτυξη της Πράσινης Κοινωνικής Οικονομίας, είναι ένας ασφαλής και προνομιακός δρόμος για τη διέξοδο από την πολυπλευρή κρίση που μαστίζει την ελληνική κοινωνία – κρίση όχι μόνον οικονομική, αλλά ταυτόχρονα και κρίση αξιών και πολιτισμού, και εντέλει κρίση πολιτική. Παράλληλα, η εξάπλωση των κοινωνικών δικτύων αποτελεί ασπίδα κατά της υποβάθμισης και της απαξίωσης του περιβάλλοντος, αστικού και μη.

Αν το καλοσκεφτούμε, στη χώρα μας, υφίστανται χιλιάδες σύλλογοι. σωματεία και οργανώσεις, όμως το ποσοστό κοινωνικής επιχειρηματικότητας, πόσο μάλλον πράσινης, είναι πολύ μικρό σε σύγκριση με τον ευρωπαϊκό μέσο όρο. Κι εδώ καλούνται οι επιχειρηματικοί φορείς της τοπικής αυτοδιοίκησης να παίξουν έναν σημαντικό και δημιουργικό ρόλο, μακριά από γραφειοκρατικές αντιλήψεις και αγκυλώσεις του παρελθόντος. Οι προκλήσεις είναι παρούσες σε μια πολύ δυσμενή συγκυρία για τη χώρα μας. Το τρίπτυχο: Τοπική Αυτοδιοίκηση-Κοινωνικά Δίκτυα- Πράσινη Κοινωνική Οικονομία μπορεί να αποδειχθεί ως ένας από τους προσφορότερους δρόμους για την υπέρβαση της κρίσης και τη δημιουργία μιας καινούργιας κοινωνικής πραγματικότητας – πράσινης, αλληλέγγυας και αειφόρας.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ: ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΣΚΟΥΛΑ 2 ΡΕΘΥΜΝΟ, ΤΗΛ: 2831035042, ΦΑΞ: 2831023392,
E-MAIL:k.kainotomia@gmail.com SITE: www.koinonikikainotomia.gr
FACEBOOK: Κοινωνική Καινοτομία <https://www.facebook.com/k.kainotomia/>.

Η έκδοση της εφημερίδας «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» δίνει το χρονικό περιθώριο στους αναγνώστες της, να στείλουν τις κοινωνικές καινοτόμες προτάσεις τους, στην εφημερίδα στο φαξ 2831023392 ή στο e-mail: k.kainotomia@gmail.com

Οι προτάσεις αυτές θα παρουσιάζονται είτε ως άρθρο, είτε ως μέρος των διαλόγων, στα επόμενα φύλλα.

Για τον σκοπό αυτό σε κάθε έκδοση, θα αναγράφονται τα θέματα που θα συζητηθούν στην επόμενη έκδοση της 31/7/2017. Τα θέματα αυτά είναι:

- | | |
|----------------------------------|------------------------------------|
| 1. ΚΟΙΝΩΝΙΑ | ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΦΟΡΕΙΣ |
| 2. ΚΡΑΤΟΣ | ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ |
| 3. ΑΓΟΡΑ | ΤΟΠΙΚΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΙΣΟΔΥΝΑΜΑ |
| 4. ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΟ | ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ - ΔΗΜΟΣ - ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ |
| 5. ΧΡΗΜΑ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑ | ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ |
| 6. ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ: | >> >> |
| 7. ΚΑΙΝΟΤΟΜΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ: | >> >> |
| 8. ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ: | >> >> |

Η εφημερίδα «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» κυκλοφορεί σε συγκεκριμένα σημεία πώλησης στην ΚΡΗΤΗ. Τα σημεία αυτά αναγράφονται στην ιστοσελίδα. www.koinonikikainotomia.gr, στην οποία αναρτώνται αναλυτικά όλες οι εκδόσεις της εφημερίδας

Το αντίτιμο για την εφημερίδα είναι προαιρετικό. Στα σημεία πώλησης οι εφημερίδες διατίθενται σε ιδιαίτερο σταντ πάνω στο οποίο υπάρχει «κουμπάρας» στον οποίο ο αναγνώστης προαιρετικά εισφέρει την οικονομική βοήθεια του, για την συνέχιση της έκδοσης της εφημερίδας. Η οικονομική διαχείριση της εφημερίδας δημοσιεύεται σε κάθε έκδοση όπως παρακάτω.

- ΔΑΠΑΝΕΣ: ΕΚΤΥΠΩΣΗΣ 6^{ου} ΕΤΟΥΣ 350 € - ΔΙΑΝΟΜΗΣ: ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΑ - ΙΔΡΥΣΗΣ: 1.716€ - ΛΟΙΠΑ
- ΕΣΟΔΑ: ΙΔΡΥΤΙΚΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ 2.100 € - ΚΟΥΜΠΑΡΑ: 365 €
- Εισφορές εκτός από τους κουμπάρδες δεν γίνονται δεκτές.

Την εφημερίδα διαχειρίζεται η Μη Κερδοσκοπική εταιρεία «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» με έδρα Σκουλά 2, Ρέθυμνο, τηλ 2831035042, φαξ 2831023392. Υπεύθυνος: κ. Δημήτρης Ηλιάκης, e-mail: demeliakis@gmail.com, τηλ: 6974322338, facebook: Κοινωνική Καινοτομία, <https://www.facebook.com/k.kainotomia/>.

ΣΗΜΕΙΑ ΔΙΑΝΟΜΗΣ ΕΝΤΥΠΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

ΝΟΜΟΣ ΧΑΝΙΩΝ

- ΚΤΕΛ Χανίων - Ρεθύμνου
- Χανιά, καφετέρια ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ οδός: Χατζ. Νταλιάνη 40. κ Σπύρος Ανδρουλάκης. τηλ 6973350988
- Χανιά Πολυχώρος ΜΕΓΑΛΟ οδός: Γρηγορίου Ε' 69. τηλ 2821072352
- ΚΤΕΛ, Καστέλι Κισσάμου
- Καστέλι Κισσάμου, περίπτερο έναντι 1^{ου} Γυμνασίου κ. Γεώρ. Τσουρουνακής, τηλ. 6972289878
- Παλαιόχωρα καφετέρια ΚΟΚΟΝΑΤ κ. Αντώνης Σεργινιτώνης τηλ. 6971655429
- ΚΤΕΛ Παλαιόχωρας
- ΚΤΕΛ, Σταθμός Καντάνου
- Βρύσες Αποκορώνου καφετέρια LA LUNA κ. Γιάννης Κασσάκης τηλ 2825051500
- ΚΤΕΛ, Σταθμός Βρύσες Αποκορώνου

ΝΟΜΟΣ ΡΕΘΥΜΝΟΥ

- Ρέθυμνο: Κέντρο Τύπου Μοάτσου. κ. Χαρίση Ελευθερία τηλ. 2831025935
- Ρέθυμνο: Βιβλίο Τύπος, Ηγούμενου Γαβριήλ 137
- ΚΤΕΛ Ρεθύμνου - Χανίων - Ηρακλείου
- Ανώγεια super market ΑΡΙΑΔΝΗ κ. Τάσος Σταυρακάκης
- Ανώγεια super market ΑΡΙΑΔΝΗ, κ. Μπάμπης Δραμουντάνης
- Ανώγεια Οικία Μουσείο Νίκου Ξυλούρη
- Σίσραχα, Καφεενείο κ. Κλάδου
- Πέραμα, καφετέρια REVANS, τηλ 2834023319
- Σπήλι, super market, Σταύρος Μπριλάκης
- Πλακιάς, super market, Κώστας Τριπολιτάκης, τηλ. 6972186997
- Πλακιάς, super market, SYNKA
- Κάνεβος, super market Μαρία Ηλιάκη - Κουρμούλη

ΝΟΜΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

- Ηράκλειο Δισκοπολείο Αεράκης τηλ. 6980976609 (Πλατεία Κοραή)
- Ηράκλειο Κέντρο Τύπου κ. Βαγγελιώ Κουτάντου τηλ. 2810231090
- ΚΤΕΛ Ηρακλείου - Ρεθύμνου - Λασιθίου
- Καφετέρια ΚΤΕΛ Μοίρες Ηρακλείου
- Βιάννος καφέ ΑΔΑΜΑΚΗΣ κ. Ειρήνη κ υιός Πετράκης τηλ 2895022249

ΝΟΜΟΣ ΛΑΣΙΘΙΟΥ

- Ιεράπετρα - Σταθμός ΚΤΕΛ
- Άγιος Νικόλαος καφετέρια Αστέρια λιμάνι Αγ. Νικολάου κ. Μιχ. Σγουρός τηλ. 6944714853
- Άγιος Νικόλαος - Σταθμός ΚΤΕΛ Αγίου Νικολάου
- Σητεία - Σταθμός ΚΤΕΛ Λασιθίου